

nemb, ko se govori o sedanjem političnem položaju, ki zahteva veliko preudarnost in odporo silam, ki so naklonjene Slovincem.

TRETJA IZVEDBA VELIKE PRIMORSKE ZBOROVSKJE MANIFESTACIJE

«PRIMORSKA POJE 1972»

Letošnje revije bodo 18. t. m. v Kulturnem domu v Trstu, 19. v Tolminu, 25. v Ajdovščini in 26. v Izoli - Na vseh revijah bo nastopalo 50 zborov

Dve leti sta minili odkar je bil 8. februarja 1970 v Ajdovščini ustanovljen zbor Zdravstvenih pevskih zborov Primorske kot rezultat po-bude, ki je dozorila že na sestanku v Trstu nekaj mesecev prej, katerega je organizirala Slovenska prosvetna zveza za poživitev zborovsk

rovske dejavnosti in za sodelovanje slovenskih zborov z obeh strani me-novni občini zbor Zdravstvenih pevskih zborov Primorske z naslovom «Primorska poje» je v najkrajšem času poglajala korenine in vzgajala iz spajanja tudi številne zore, ki so zapadli v letargijo.

Trst, sobota, 18. marca ob 21. uri v Kulturnem domu
Nastopajo pevski zbori:

1. OTROŠKI ZBOR Glasbene Matice — Trst
2. BRISKI OKTET
3. Moški zbor LJAK — Vogrsko
4. Moški zbor KRAS — Opatje selo
5. Moški zbor DIVACA
6. Mešani zbor PRIMOREC — Trebče
7. Oktet iz Podbošca — Benečija
8. Otroški pevski zbor Glasbene matice «Kraški slavček» Devin - Nabrežina
9. Komorni moški zbor Idrija
10. Mešani zbor Dornberg
11. Moški zbor FRANC ZGONIK — Branik
12. Komorni mešani zbor Nova Gorica
13. Moški zbor VASILJ MIRK — Prosek - Kontovel
14. Mešani zbor JACOBUS GALLUS — Trst

Tolmin, nedelja, 19. marca ob 16. uri
Nastopajo pevski zbori:

1. SOVODENJSKI NONET — Sovodnje
2. Moški zbor SREČKO KUMAR — Veliki Repen
3. Moški zbor FRANCE BEVK — Prvačina
4. Mešani zbor BUKOVICA
5. Mešani zbor SLOVENEK — Boršt
6. Moški zbor IGO GRUDEN — Nabrežina
7. Moški zbor VALENTIN VODNIK — Dolina
8. Moški komorni zbor POSTOJNA
9. Moški zbor TABOR — Opčine
10. PAZ VINKO VODOPIVEC — Ljubljana
11. Mešani zbor LOJZE BRATUŽ — Gorica
12. Moški zbor SREČKO KOSOVEL — Ajdovščina

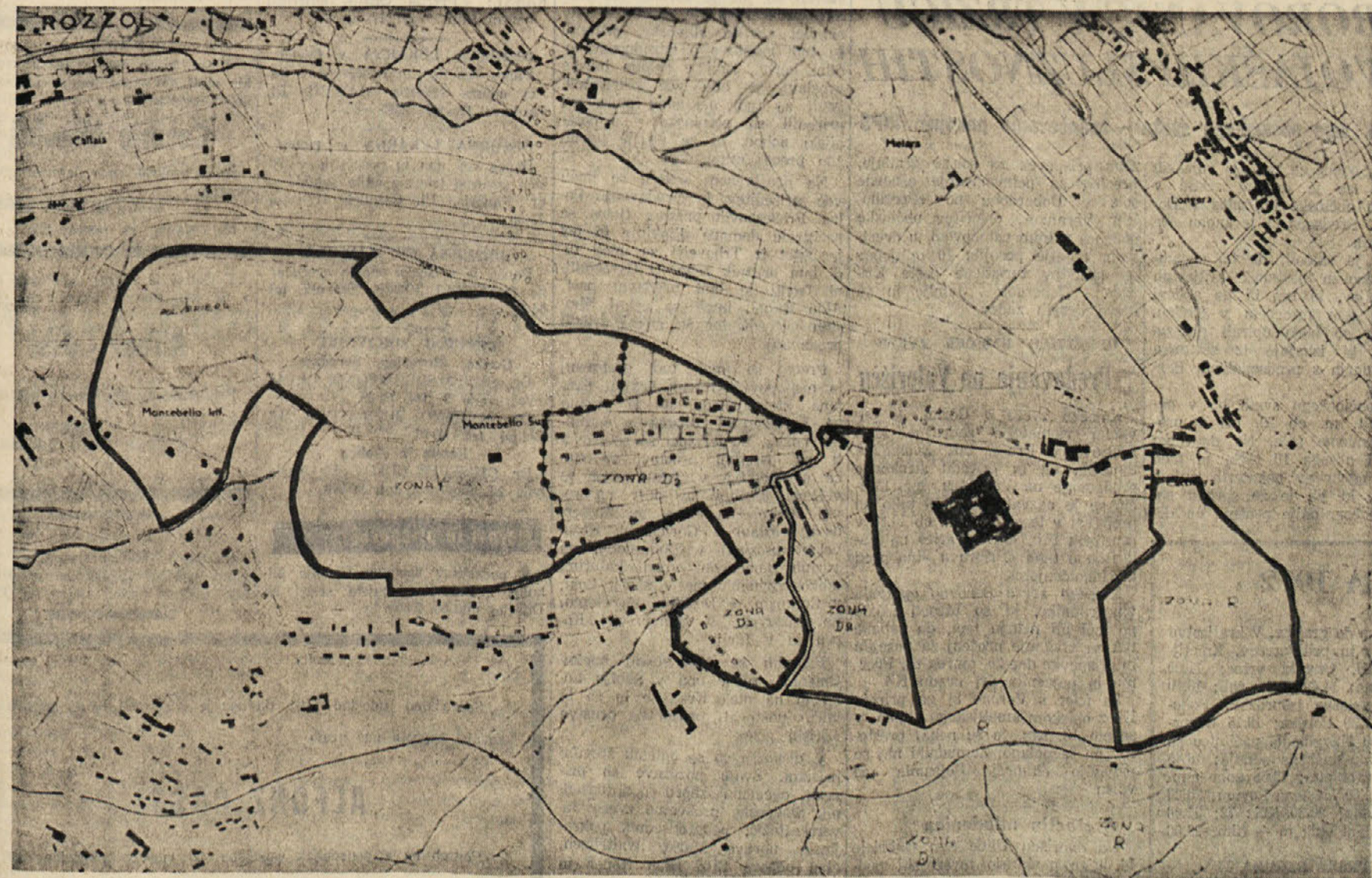
Ajdovščina, sobota, 25. marca ob 20. uri — Dom kulture
Nastopajo pevski zbori:

1. Moški zbor VENČEK — Dutovlje
2. Mešani zbor VINOGRAD — Vrtovin
3. Moški zbor PEVSKO GLASBENO DRUŠTVO — Tolmin
4. Mešani zbor VENČEK — Dutovlje
5. Pevski zbor OTON ŽUPANČIČ — Standrež
6. Mešani zbor ANTON MOZINA — Brje
7. Moški zbor MIREN
8. Moški zbor KOPER
9. Moški zbor JADRAN — Vrtojba
10. Moški zbor MIRKO FILEJ — Gorica
11. Mešani zbor IZOLA

Izola, nedelja, 26. marca ob 16. uri
Nastopajo pevski zbori:

1. PIVSKI NONET
2. Moški zbor IVAN CANKAR — Marežice
3. Moški zbor ŽARJA — Bilje
4. Moški zbor SOČA — Nova Gorica
5. Mešani zbor FRANCE PRESEREN — Boljunec
6. Moški zbor KOBJEGLAVA — Stanjel
7. Moški zbor JEZERO — Doberdob
8. TRŽASKI OKTET — Trst
9. Zenski zbor POSTOJNA
10. Moški zbor FRAN VENTURINI — Domjo
11. Moški zbor FANTJE IZPOD GRMADE IN SLIVNEGA
12. Moški zbor D. Kette — Ilirska Bistrica
13. Mešani zbor POSTOJNA

Utemeljeni ugovori proti razlastitvam na Katinari

Z debelejšo črto je zarisan področje razlastitev. V sredini najbolj prizadeto področje, kjer je največ hiš. Na levi tloris nove bolnišnice na Katinari

Rajonska konzulta za Sv. Ano in Naselje sv. Sergija je včeraj priredila tiskovno konferenco o problemu razlastitve zemljišč in hiš na Katinari, kjer naj bi poleg razlastitve bolnišnice zgradili sedež treh fakultet, laboratorije in klinike. V ta namen bi razlastili 631.500 kv.m zemljišč in 80 stanovalskih hiš. To področje je na območju hriba, od nove bolnišnice naprej v zapadni smeri proti mestu. Kakor smo pred dnevi že poročali, je nastal v zvezi z gradnjo bolnišnice in potrebnih infrastruk-tur tudi problem razlastitve odseka ceste skozi Katinaro, za kar bi po-

rušili poslopje slovenske srednje šole in nekaj hiš. Popolnoma naravno je, da bi vse to močno prizadelo Katinarce, zlasti pa lastnike zemljišč in hiš, ki se takim načrtom upravičeno upirajo, tembolj, ker so močne drugačne rešitve, oziroma izbire lo-kacij in trasiranja ceste, rešitve, ki bi povzročile manjšo škodo in bi zahtevale tudi manjše izdatke. Zato so prizadeti lastniki ustanovi-li dva odbora, in sicer odbor, ki se zavzema za pravilno rešitev vprašanja ceste skozi Katinaro, ki spada v območje rajonske konzulte pri Sv. Ivanu in odbor, ki štiti in-terese prizadetih lastnikov nepre-

mičnin, ki bi jih razlastili in ki spadajo v območje konzulte pri Sv. Ani. Priporočila je še treba, da bi vse to močno prizadelo Katinarce, zlasti pa lastnike zemljišč in hiš, ki se takim načrtom upravičeno upirajo, tembolj, ker so močne drugačne rešitve, oziroma izbire lo-kacij in trasiranja ceste, rešitve, ki bi povzročile manjšo škodo in bi zahtevale tudi manjše izdatke. Zato so prizadeti lastniki ustanovi-li dva odbora, in sicer odbor, ki se zavzema za pravilno rešitev vprašanja ceste skozi Katinaro, ki spada v območje rajonske konzulte pri Sv. Ivanu in odbor, ki štiti in-terese prizadetih lastnikov nepre-

Proslava 8. marca na Proseku-Kontovelu

V sredo 8. marca so tudi pro-seške žene proslavile mednarodni praznik žene 8. marec. V dvorani prosvetnega društva Prosek - Kontovel se je zbralo veliko žena in deklet, da je bila dvorana natrpana do zadnjega kotička. Za prijetno razpoloženje je poskrbel orkester godbenega društva s Proseka, ki je pridno in vztrajno igral do zgod-njih jutranjih ur. Po večerji, ki sta jo pripravili Miranda in Zofka Kapun, so v prosvetni dom pričeli prihajati tudi moške in začela se je prosta zabava. Še pred večerjo je imela domačinka Dunja Čuk krajsi govor o pomenu proslave. Med plesom so ženske priredile sre-čilo. Čisti dobiček v znesku 101.000 lir so naše žene poklonile odboru za postavitev spomenika na Pro-seku. Ob tej priložnosti se odbor za postavitev spomenika prisrčno zahvaljuje vsem ženam, ki so na kakršen koli način pripomogle k uspehu proslave in za darovano vsoto.

j. k.

m. p.

SPLETANJE VEZI PREKO MEJE

Danes pobratenje med prosvetnima društvoma iz Trebč in Pridvora

Izjavi predsednikov obeh društev Marčela Kralja in Viljema Turka - Pester kulturni program

Danes se bo prosvetno društvo Primorec iz Trebč — kot smo že poročali — pobratilo s prosvetnim društvom Svoboda iz Pridvora pri Kopru. Slovensnost bo ob 17. uri v Kulturnem domu v Pridvoru. Urad-nemu pobratenju bo sledil pester kulturni spored, ki ga bodo izva-jali pevci iz Trebč, učenci pridvor-ske osnovne šole in godba na pihala Pridvor. Za ta pomembni dogodek vlada veliko zanimanje tako v Treb-čah kot v Pridvoru in okoliških za-selkih.

Marčelo Kralj, predsednik pro-svetnega društva Primorec je v zvezi s pobratenjem društev povedal naslednje:

«Pobuda je pravzaprav prišla iz Pridvora. Takole je bilo: Jani je pri nas gostovala pridvorska pihal-na godba, na godbo, da imajo boljše na Primorskem in v Istri. Seveda je tudi v Trebčah doživela velik uspeh. Ob tisti priliki smo se s tovariši iz Pridvora pogovarjali o možnostih nadaljnega sodelovanja. Obljubili smo, da se jim bomo oddolžili, da jih bomo obiskali z našim pevskim zborom. Tovariši iz Pridvora so bili zadovoljni z našo obljubo. Toda pre-teleda decembra so prišli k nam in nam predlagali, naj bi stori-li korak dlje, naj bi se obe društvi pobratili. S tem predlogom smo se strinjali in ga seveda rade volje sprejeli, saj smo prepričani, da bo pobratenje v obojestransko korist. Na nedeljski dogodek se skrbno pripravljamo».

m. k.

Viljem Turk, predsednik vaške skupnosti v Pridvoru, pa je povedal naslednje:

«Pobuda za prve stike so dali tovariši iz Trebč. Kasneje smo mi predlagali, naj bi stori-li korak na-prenej. Za to imamo mnogo razlogov. Med drugim je pomembno tudi dej-stvo, da sta obe vasi mnogo žrtvo-vali v boju proti fašizmu. Boj proti fašizmu je bil skupen, nekateri naši vaščani so bili skupaj s to-variši iz Trebč pri partizanih, za-kaj ne bi tudi sedaj najtesneje sode-lovali? Meja nas ne bi smela pri tem ovirati in v resnici nas tudi ne ovira. Zelo smo zadovoljni, da so tovariši iz Trebč sprejeli naš predlog in prepričan sem, da bo po-bratenje med obeh društvoma v obojestransko korist».

Ogledali smo si Kulturni dom v Pridvoru, kjer bo nedeljska slo-venost. Velik in lep je ta dom. Sami vaščani so si ga zgradili. Pred domom stoji spomenik padlim za svobodo. Edinstveni spomenik, na katerem je upodobljen kos naše narodne in socialne zgodovine, bo primorskega ljudstva za svobodo. Zraven spomenika pa je na drugem kamnu dolg seznam domačinov, ki so padli v boju proti fašizmu. Spo-min padlim, živim pa trajen opom-in. Pred spomenikom bo v nedeljo spominjska svečanost, ki v sedanjem času dobiva še poseben pomen.

PROSLAVA OB 25-LETNEM JUBILEJU V PIRANU

KAKO JE NASTALA PRVA SLOVENSKA POMORSKA ŠOLA NA OSVOBOJENI OBALI

Razgovor z ustanoviteljem in prvim ravnateljem šole prof. dr. Francem Škerljem

V Piranu so svečano praznovali prejšnjo soboto srebrni jubilej prve slovenske pomorske šole in 30-let-nico jugoslovanske vojne mornarice. Za to priložnost je priplula v piran-sko pristanišče tudi eskadra manj-sih vojnih ladij, med njimi tudi mo-torna šolska ladja «Jadrans». Praz-nično vzdušje in razpoloženje se je odražalo tudi v slikovitem prizoru, ki so ga nudile raznobarvne in ve-selo vihrajoče zastave med ladijski-mi jambori ter vesele melodije in koronice vojnega mornariškega or-kestra.

Prireditveni odbor je sicer pri-pravil bogat in pester spored za slovenost: proslavo s koncertom v gledališču Tartini, otvoritev razsta-ve o pomorstvu v mestni galeriji, slavnostni sprejem v hotelu «Pun-ta» v Piranu ter pomorski ples v

Dr. Franc Škerlj

Grand hotelu Palace v Portorožu. Gledališka dvorana je bila lepo in ubrano okrašena, nad odrom pa je blestel značilen napis s pomem-bnimi Titovimi besedami: «Morje je last naših narodov, je meja vseh naših republik, morje je hkrati tudi široka pot k ostalemu miroljubne-mu svetu, k napredku in k vsemu narodom, ki žele enakopravno so-delovati z nami».

Proslava se je začela z nago-vornim predavateljem iz pomorske šole, ki je v imenu prireditvenega od-bora pozdravil zbrane goste in še posebej: poveljnika vojnega mornar-škega centra v Pulju mornar, polkovnika Antona Stercaja, zastop-nika vojne pomorske akademije v Divuljah pri Splitu kapetana fre-gate Antona Horvata, poveljnika motorne šolske ladje «Jadrans», se-kretarja za prosveto in kulturo pri IS Tomaza Bizajla, predsednika pi-ranske občinske skupščine Jolanda Kos, ustanovitelja in prvega ravnatelja pomorske šole dr. Franca Škerlja, bivšega dolgoletnega ravnatelja kapitana d.p.l. Slavka Kavška ter sedanjega dolgoletnega ravnatelja Oskara Metlika. Po pozdravnem nagovoru je orkester mornariškega centra iz Pulja zaigral nekaj umet-nih skladov. Za tem so se zvrstili pozdravi s čestitkami mornar, polkovnika Antona Stercaja, kap. fre-gate Antona Horvata, poveljnika šolske ladje «Jadrans» in predse-dnice piranske občinske skupščine. Ravnatelj šole Oskar Metlika je orisal nastanek in razvoj pomorske šole. Omenil je, kako je šola nastala v februarju 1947, da se je prvo šol-sko leto začelo 1. marca 1947 in da je bil prvi ravnatelj šole dr. Franc Škerlj, nato je vodil 14 let šolo kap. d.p.l. Slavko Kavšek, da je bilo to začetek 29 dijakov, medtem ko jih je sedaj 300. V znak priznanja je mornar polkovnik An-ton Stercaj izročil šoli srebrno pla-keto in zbirko knjig, kapetan fre-gate A. Horvat je podaril nekaj umetniških slik in prav tako tudi poveljnik šolske ladje, prireditveni odbor pa je izrekil priznanje in izročil odlikovanja nekaterim dol-goletnim zaslužnim delovcem in predavateljem na šoli. Ob zaključ-ku je mornariški orkester zaigral pod vodstvom dirigenta kap. I. r. Josipa Mraza še večer partizan-skih pesmi in navdušilo prisotno ob-činstvo, ki je nagradilo člane in dirigenta orkestra z burnim odobra-vanjem.

Ob 11. uri je prof. Lojze Prinčič otvoril v mestni galeriji razstavo o pomorstvu. Občinstvo si je z zani-manjem ogledalo razobesene slike in panele, ki so prikazovali po eni strani začetke slovenske pomorske šole in po drugi pa razne vojne ladje, njihovo opremo, laboratorije in kabinete, v katerih se učijo bo-doč častniki jugoslovanske vojne mornarice. Slovesen sprejem v ho-telu «Punta» je zaključil dopoldan-sko slavo.

Zgodaj popoldne so se gostje od-peljali na krajsje križarjenje do Kopskega zaliva s šolsko ladjo «Ja-dran». Med vožnjo so mornari pri-kazali gostom nekaj zanimivih vaj. Proslava se je končala s pomor-skim plesom v Grand hotelu v Por-torožu. Tako se je torej začelo pred 25-letji, ko je bila ustanovljena prva slovenska pomorska šola, Ravnat-

telj šole Oskar Metlika je v svojem govoru povedal o razmahu šole po prvem šolskem letu in zlasti še po-tem, ko se je šola preselila leta 1949 iz Semelede v Piran in leta 1961, ko je šola dobila novo zgradbo med Piranom in Portorožem. Radi bi bili zvedeli še kaj več o samih pripravah za ustanovitev šole in o prvem šolskem letu, ki je bilo po našem mnenju prav kotovo zelo težavno: zato smo se po prostavi obrnili na ustanovitelja in prvega ravnatelja šole dr. Franca Škerlja in ga zaprosili, naj nam kaj pove o samem začetku šole. Rade volje se je odzval našemu vabilu in ta-kole odgovoril.

«Začetek je bil res težak, toda s pomočjo tedanjega vodstva pomor-ske šole v Bakru in potem tudi prvih predavateljev na šoli in do-bre volje prvih dijakov smo pre-mostrili vse težave. Ustvarili je bilo treba namreč vse iz nič: sestaviti kar čez noč učne programe in pred-metnike za prvi in drugi razred, kajti v prvem šolskem letu so ne-kateri dijaki opravili prvi in drugi razred, in kar za tri različne oddel-ke (plovne, strojne in ladjeje-dniškega), kovati je bilo treba z vsa naglico pomorsko slovenščino, iska-ti prostoro, opremo, dijakne in pre-davatelje. Kljub vsem težavam se je stvar dobro iztekla in mornari-ški major Bizjak, ki si je šolo ogledal po naročilu tedanje Vojne u-prave JA, se ni moral načuditi do-sešnemu uspehu. Konec septembra 1947 smo po opravljenih jesenskih izpitih zaključili z uspehom prvo in za nekaterih dijakov tudi drugo šol-sko leto. Seveda je tedaj nastala nova težava: iskati je bilo treba precej časa novega ravnatelja šole. Sam sem bil namreč pristal, da bom šole le ustanovil in kvčjemu se vodil prvo leto. Tako se je zgodilo v septembru, da sem bil že pred-sebnik okrajnega kopskega sodišča in se vedno ravnatelj pomorske šole. Po vsem tem boste razumeli, da težav iz prvih časov marsikdo ne pozna in jih zato tuž pravilno ne vrednoti. Prav je, da je prišlo do tako slovesne proslave: žal, da ni bilo prisotnih tudi dijakov iz leta 1947, saj so se zelo uveljavili, so izvršni strokovnjaki cenjeni inženirji in izkušeni kapitani. Nekateri pa — in celo najboljši — so umrli, ko smo od njih največ pričakovali».

Tako se je zaključil naš razgo-vor z dr. Škerljem o zgodovinskem dogodku ustanovitve prve slovenske pomorske šole.

GABROVEC

Lep prispevek žena za spomenik padlim

Naše žene so se v sredo, 8. marca, zbrale v društveni gostilni in lepo proslavile mednarodni praznik žene. Svojo zavednost in zvestobo idealom narodnoosvobodilnega boja pa so potrdile tudi s tem, da so ob tej priložnosti prispevale 73.000 lir za spomenik padlim, ki ga bomo postavili na primernem mestu v sredi vasi in za katerega je izdelal načrt arh. Jagodič.

Odbor za postavitev spomenika padlim se toplo zahvaljuje ženam za njihov prispevek. Zbiranje pri-spevkov se nadaljuje, danes pa so bomo začeli postavljati betonsko podlago za spomenik.

Slovensko planinsko društvo — TRST

vabi člane in prijatelje na se-stanek za

USTANOVITEV ZADRUGE ZA PLANINSKI DOM MANGART

ki bo v sredo, 15. t. m., ob 20.30 v Gregorčičevi dvorani v Ul. Geppa 9.

DAROVI IN PRISPEVKI

V počastitev spomina pok. Arona Tavčarja daruje Marija Trebec 2.000 lir za spomenik padlim v NOB iz bivšega IV. rajona (Škedenj, Kolonkovec, Sv. Ana, Dacjo).

Za spomenik padlim v NOB v Škedenju na Kolonkovec in pri Sv. Ani so darovali: D. K. 21.350 lir, Marija Cunja 1000 lir, v spomin Arona Tavčarja Vida in Marčela 3000 lir, Nini Grilanc 15.000 lir, Ziva Gruden 1000 lir, uci Franovič 2000 lir, Rafko Vitez 1000 lir, Nadja Pabor 2000 lir, Anica Udovič 1000 lir.

Virgilij Grbec prispeva za posta-vitev spomenika padlim IV. rajona 20.000 starih din.

V spomin pokojnih staršev Petra in Marije Pregarc darujejo hčere 3000 lir za PD «Slavice» iz Ričmanj.

Ob prazniku žene darujejo pro-seške žene 100.000 lir za spomenik padlim partizanom na Proseku.

Nameste cvetja na grob Viktorju Metelku daruje Sonja Blazon 1000 lir za spomenik padlim partizanom na Proseku.

V počastitev spomina Viktorja Štote daruje Mario Badalič 10.000 lir za spomenik padlim partizanom na Proseku.

Ob 24-letnici smrti Justa Jurkiča

se ga spominjajo žena Ljudmila in otroci ter poklanjajo 5000 lir za PD «Slavko Skamperle».

V spomin Viktorja Metelka daruje družina Olinio D'Angelo 2000 lir za spomenik padlim partizanom na Proseku.

Silvester Raubar - Veto daruje 5000 lir za moški pevski zbor «Ta-bors» z Opčin.

Angela Čok daruje 2000 lir za Di-jaško matico.

Ob priliki rojstva Saška Daneua z Opčin darujeta družini Antonaz in Perko 5000 lir za SD «Polet».

Ob priliki praznika 8. marca v Gabrovcu so žene nabrale 73.000 lir za spomenik padlim partizanom v Gabrovcu.

Za spomenik padlim partizanom v Gabrovcu darujeta O. R. 3000 lir in Ivan Obad 5000 lir.

Za spomenik padlim partizanom iz Križa darujejo: Aleksander Bu-din, Samotarska št. 4, 5000 lir, Alojz Husu, Gabrovce, 2000 lir, Giani Ivančič 1000 lir, Martin in Marija Guštin 1000 lir.

V počastitev spomina sina Egi-dija daruje Nina Košta - Škrilavaj 5000 lir za spomenik padlim par-tizanom v Križu.

Za svetoivansko osnovno šolo

«Oton Župancič» so prispevali: Ve-ra Vesel 5000 lir, sestre Golob 5000 lir, Amalija Čok 2000 lir, Roberto Mihel 5000 lir, Norma in Franka Zich 4000 lir in Sergio Montanari 2000 lir.

Nameste cvetja na grob pok. Iva-na Živeca darujeta Marija in Ro-sana Prezzi 5000 lir za šolo «Oton Župancič».

Nameste cvetja na grob Ivana Cibica daruje družina Miro Colja 2500 lir za spomenik padlim par-tizanom na Proseku.

Nameste cvetja na grob pok. Marije Rupel daruje Antonija Danev s Kon-tovela 3.000 lir za spomenik na Kon-tovelu.

Anamarija in Duško Kalc darujeta 10.000 lir za Dijaško matico.

V nedeljo smo, po poročilu, ki smo ga dobili s Proseka, zabeležili, da so darovali nameste cvetja na grob pokojne Marije Rupel za spo-menik padlim na Proseku družine Trampuš 1.000, Pepi Bukavec 1.000, Rupel 1.000, Anica Bukavec 2.000, Franc Kapun 1.000, Edi Kapun 1.000, Guštin 1.000 in Milka Danev 1.000.

Dr. Dejanek so ti dali gornje pri-darje daruje Nina Košta - Škrilavaj 5000 lir za spomenik padlim par-tizanom v Križu.

Za svetoivansko osnovno šolo

bi moral biti Vido Gerlane.

Po zaključku seminarja za slovenske šolnike na Trzaskem

V tednu od 28. februarja do 4. marca 1972 je bil v Trstu seminar za slovenske šolnike. Seminar je zajel vse učitelje in profesorje slovenskih šol na Trzaskem. Udeleženci so bili razdeljeni na tri skupine, in sicer na učitelje osnovnih šol, na profesorje naravoslovja in na profesorje književnosti in jezika. Tako so se namreč lahko posebej poglabljali v specifičnosti posameznih strok. Organizatorja republiški sekretariat za prosveto in kulturo SR Slovenije in šolsko skrbništvo v Trstu sta sestavila program seminarja tako, da so bila obravnavana tista vprašanja, ki v dosedanjih sedmih seminarjih še niso pršla na vrsto, in tista, ki jih je potreba prakse nakazovala v najostrejši obliki. V ospredju obravnavanja so bile naslednje teme: pouk moderne matematike, stilistična in jezikovna interpretacija literarnega teksta, novosti iz poučevanja naravoslovja, ved, zlasti matematike in kemije, poglavja iz literarne teorije, specifičnosti pedagoškega dela v oddelkih s kombiniranim poukom itd.

Tudi letošnji seminar, osmi po vrsti, je ohranil svoj osnovni, že tradicionalni karakter. Seminar je bil namreč didaktično metodološki, znanja, ne notranje vsebinske podobne seminarja tudi v bodoče ne kaže spreminjati, čeprav se vedno močneje pojavljajo misli za reorganizacijo seminarja. Pomisliti bo treba le na sodobnejše oblike seminarja, kot jih je uveljavila v zadnjem času vedno bolj praktična in uporabna andragogika znanost. V seminar bo treba vključiti moderne metode didaktičnega dela z odraslimi, na primer razgovore za okroglo mizo, skupinsko obliko dela, čim bolj aktivno sodelovanje udeležencev, predvsem pa konkretno individualno pripravo na seminar.

Pomembnosti in uspešnosti seminarja ni moč meriti samo po očitnih rezultatih, ki jih nudijo posamezna predavanja. Vrednejši rezultat seminarja je nedvomno tisti, ki ostane v udeležencih še dolgo potem, ko se spet vrnejo v učilnice k svojim učencem. Seminar jih je notranje obogatil; dal jim je spodbude za nadaljnjo osebnostno pedagoško rast. Predavanja sama gotovo ne morejo udeležencem posredovati v popolni obliki vseh novosti in dosežkov metodološke didaktične znanja. Lahko pa seminaristi pridobijo za lastno izpolnjevanje, lahko vznemirijo njihovo pedagoško vest in jim nakazuje pot, po kateri bodo lahko prišli pri vsakodnevnem šolskem delu hitreje in lažje do uspehov, lahko jim odkrijejo prej neznanost možnosti za uspešno interakcijo med pedagogom in učencem. V tem vidim posebno vrednost seminarja, ki jo povečuje še možnost neposrednih stikov med seminaristi samimi in med njimi in predavatelji. Ti so bili najvidnejši predstavniki svojih strok in splošno priznani pedagogi; zato so bili neposredni stiki z njimi lahko zelo velikega pomena.

Seminar za strokovno izpolnjevanje slovenskih šolnikov na Trzaskem je ena najbolj uspešnih oblik v okviru jugoslovanske - italijanske sodelovanja na področju šolstva, saj omogoča največje udeležbo vseh, ki se zanimajo za napredek slovenskega šolstva na Trzaskem. Seminar pospešuje in razvija krepilev strokovno pedagoških zmogljivosti slovenskih učiteljev, s čimer neposredno vpliva na kvaliteto rast slovenske šole. To pa je naša največja želja in naš skupni interes.

JANEZ SIVEC

Moški pevski zbor PD «Tabors» med koncertom na Opčinah

PO SAMOSTOJNI RAZSTAVI V PASAŽI ROSSONI

BORIS ZULJAN - OD SEDANJH OBLIK V TIPAJOČE ISKANJE NOVEGA IZRAZA

Ricmanje so dale že prenekaterega kulturnega snovalca - Prvi nauki v slovenski šoli, potem na umetnostnem inštitutu - Samostojno in z Grupo U

Lepa breška vas Ricmanje, ki je zaslovela pred desetletji po vsej tedanji Avstriji zaradi svoje »gore« uradni Cerkvi, je dala nekaj ljudi, ki so se uveljavili tudi na širšem zemljepisnem področju. Mislimo pri tem na Danila Svaro, ki je prav gotovo eden največjih sodobnih slovenskih skladateljev in glasbenikov, na njegovega brata Vladimirja, ki je tudi ostal na glasbenem področju in tu ustvarjal ali poudarjal tudi v najbolj temnih dneh fašizma, mislimo nadalje na Rada Pregarca, ki se je preizkusil s pisano besedo, v čemer se je preizkusil tudi sin Aleksej, Ricmanjka je mlada pe-

snica Mirka ali bolje Irena Žerjak. Pučnikova. K glasbeni in literarni ustvarjalnosti nujno spada tudi likovna. In tudi tu imajo Ricmanje kaj reči, boljše povedano pokazati: Ricmanje je Deziderij Svara, o katerem smo pred obilnim letom nekaj zapisali, Ricmanje je Boris Zuljan, ki je sinoči po desetih dneh zaključil svojo razstavo v pasazi Rossoni.

Ob tej razstavi, ki je tretja njegova samostojna razstava, smo se z njim sestali na kratke pomenke, da bi nam povedal kaj več o sebi, svoji umetnosti, dosedanjih rezultatih in morda tudi o svojih načrtih.

Boris Zuljan je svojih dosedanjih 28 let, rodil se je namreč leta 1944, dobro izkoristil. Z velikim zavzetostjo, z nevsakdanjo marljivostjo si je ustvaril položaj, ki je lahko solidna osnova za nove večje uspehe. Ko je končal osnovno in nižjo srednjo šolo, seveda slovensko, se je vpisal na umetnostni inštitut, kamor mu je svetovala njegova profesorica risanja in umetnostne zgodovine Francka Fornazaričeva, ki je videla v njem bodočega umetnika. Kadar se Zuljan sedaj z nekakšno hvalečnostjo spominja nje, poudarja tudi, da so mu na umetnostnem zavodu veliko dali njegovi profesorji Predotznar, Bastianutti, Carrà in Carrarini. Posebno veliko, pravi, je ohranil od tega, kar mu je posredoval Bastianutti. In to je opazno tudi v Zuljanovih delih, predvsem v njegovih barvah.

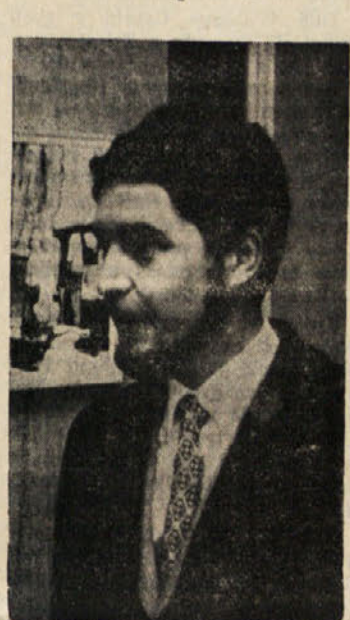
Po končanem šolanju v Trstu pa je Zuljan opravil še habilitacijo v Padovi in začel že pri osebnih stilih letih poučevati na slovenskih šolah. Najprej ga je poklicala pot, peljala v Dolino, od tod k Sv. Ivanu, nato na Katinaro, sedaj pa poučuje na nižji slovenski srednji šoli pri Sv. Jakobu.

To, kar smo povedali doslej, je za Zuljana le okvirno ogrodje, v katerega je treba vtakati njegovo likovno dejavnost, ker ga v tem našem predstavljanju jemljemo kot slikarja, kot enega tistih mlajših slovenskih likovnikov, ki so se umetnosti lotili z vso resnostjo in ne le kot nekakšne priložnostne dejavnosti, da bi zapolnili prosti čas. Zato v to območje spadajo njegovi dosednji napori, uspehi in morda tudi ne-uspehi.

Razstava v pasazi Rossoni, ki smo jo omenili v začetku, je bila njegova tretja osebna razstava. To je lahko veliko, lahko pa tudi ne, kajti Boris Zuljan se ni začel ukvarjati z likovnostjo pred nedavnim. Prvič je javno nastopil že pred dvajsetimi leti na prvem (in menda zadnjem) konkoncelnem »ex tempore«, ko je dobil tudi prvo priznanje: zlato kolajno in odkup dela, ki mu ga je vzela Cassa di Risparmio. Pozneje je sodeloval na številnih drugih skupinskih razstavah in dobil pred tremi leti nadaljnje pomembnejše priznanje, pokal tržaškega vseučilišča za mednarodni razstavi mlajših slikarjev v tržaški pristaniški postaji. Več priznanj je dobil tudi na »ex tempore« tekmovanjih, med drugim tudi lani v Piranu, kjer je dobila Grupo U, v kateri Boris Zuljan sodeluje od samega njenega začetka, diplomu za skupinsko delo.

Ko smo tako prišli do Grupe U, o kateri smo pred časom obširno pisali, se moramo ob njej za trenutek ustaviti, kajti o njenem izmed njenih šestih članov ne moremo govoriti, ne da bi govorili o njej kot celoti. Skupina, ki jo sestavljajo Boris Zuljan, Deziderij Svara, Franko Vecchiotti, Franko Vouk, Robert Kozman in Edvard Žerjak, je nastala pravzaprav iz prijateljskih vezi, pozneje pa je dobila tudi svojo vsebino in svoja pravila. Smoter sesterio mladim ali mlajšim tržaških slovenskih umetnikov, ki se sicer ločijo po slogu in izražanju, je informativno slovensko in ne le slovensko javnost na našem področju o umetnosti. V ta program zato spada tudi razstava, ki jo štirje člani grupe in med njimi tudi Boris Zuljan priredili v prostori škedenjskega prosvetnega društva, razstava, ki jo je vsa skupina priredila lani v Kraški hiši v Repnu, večer ki so ga priredili lani v Gregorčičevi dvorani, kjer so se predstavili vsak zase v kot skupina s svojo mapo in podobno pririditve.

Pa pustimo ob stran Grupo U in se vrnimo k Zuljanu, za katerega je strokovna kritika ob njegovih sedanjih razstavah rekla, da »v najnovejših slikah, ki nam prikazujejo zimske razglede vidimo že tudi neko previdno, tipajoče iskanje izhoda iz sedanjih oblik v novo izražanje«. Glede tega nam sam Zuljan pravi, da je v zadnjih letih iz svojega načina sli-

Boris Zuljan v galeriji Russo (jan. 1970)

kanja »nekoliko izčistil, kar je še bilo dekorativnega«, hkrati pa je bil nekoliko hladnejši, kar je za nas sicer nekoliko hladne, vsekakor bolj hladne kot so bile prej, vendar Zuljan vztraja pri svojem, da namerava svojo barvno lestvico še bolj skrajšati, da bi se nato mogel tako rekoč znova barvno razviti. V tem smislu mu barve služijo tudi za razlago perspektive. Skratka, ne bomo se mogli prav nič čuditi, če se bomo v bodoče srečali z Zuljanom, ki se bo še bolj razlikoval od tistega, kakršnega smo poznali še pred nedavnim.

Sicer pa za to ne bo treba dolgo čakati. Letos jeseni ga bomo videli v občinski galeriji, še prej pa v Tržaški knjižnici, kjer pa bo razstavljal le grafiko in risbe.

FRANC UDOVIČ

22 LET POTEM, KO JE UTIHNIL «ZVON»

SLOVENSKA PESEM NA OPČINAH

Razgovor s pevovodjem Svetkom Grgičem in strokovni mnenji prof. Vrabca in prof. Ote o koncertnem nastopu zbora PD «Tabors»

Dvojni zaporedni koncertni nastop openskega moškega pevskega zbora PD «Tabors» je med opensko javnostjo zelo prijetno odjeknil. V zavesti openskih Slovencev je obudil spomin na čas, ko je zborovski petje tudi na Opčinah doživljalo svoje pomlad v nepoznanih poosvoboditvenih letih tja do leta 1948, ko je takratni »Zvon« žal prenehal doneti. V kasnejših letih so se Opčine vedno bolj razvijale v naselje slovenskih razumnikov, toda kulturno življenje se sporedo s tem nikakor ni moglo razviti. Vračanje očitno ni bilo lahko in spet so bili predvsem avtohtoni openski domačini tisti, ki so poprijeli za delo. Življenje v domačem Prosvetnem domu je začelo ponovno klti. Pririditve so postajale pogostejše in posebnega

priznanja so bili deležni poštovni dramski amaterji. Razmahnil se je tudi šport. Skratka — mlalina se je kulturno in športno, s tem pa v prvi vrsti narodno, ovestila. Opčine so začeli ponovno stopati v ospredje.

Toda kakšno naj bo kulturno življenje neke skupnosti, slovenske se posebej, če je brez petja? Openci, stari pevci v prvi vrsti, so to vrzel občutili. Nekaj tipajočih poskusov po obnovitvi domačega pevskega zbora ni rodilo uspeha. Razlogov je bilo več, ki so očitno bili močnejši od volje nekaterih navdušencev. Toda vztrajna prizadevanja vendarle niso mogla ostati brez učinka. Pred dvema letoma in pol je okrog 25 starih pevcev prekinilo dolgoletno tišino. Na Opčine je prišel pevovodja Svetko Grgič in poslej je pot vodila samo še navzgor. Že prvi nastopi so vili novega poguma in pritegnili nove mlajše pevce, sicer brez zborovskih izkušenj, toda polnih dobre volje. Ob koncu prve sezone je zbor narasel na blizu 40 pevcev. Življenje glasov je bilo počasno, saj se je več kot polovica zborovih članov morala šele seznanjati s temeljnimi zahtevami pevske tehnike. Težave so bile, in so delno še, z uravnovešenostjo glasovnih skupin. Ko smo se te dni o vsem tem pogovarjali s pevovodjem Grgičem, je potožil zlasti glede prvih tenorjev, ki so na splošno problem naših zborov. Prav zaradi tega ustrezajo v današnji sestavi zboru pesmi v srednjih legah, to pa žal omejuje repertoar. Izločanje glasovne sestave, in po Grgičevem prepričanju je to mogoče, saj so na Opčinah še mladi ljudje, ki imajo dobre glasove, bi znatno povečalo možnost repertoarne izbire in če danes zboru najbolj ležajo živahne pesmi na šaljiva besedila ali pa udarne partizanske, bi se potem mogel z večjim uspehom posvečati slovenski narodni pesni, za katero zmotno velja mnenje, da je lahka, in slovenski umetni pesni.

Pogovor je zasakal na prvi samostojni celovečerni zborov koncert prejšnjo soboto in na nekovo ponovitve naslednje dni v okviru domače Prešernove proslave. Nanj se je zbor začel pripravljati lanske jeseni, ko so dozoreli pogoji za prvo tako javno manifestacijo po tistem daljšem letu 1948. Nekaj pesmi so obnovili iz starega repertoarja in naštedirali nekaj novih. Danes jih lahko doganajo zapojejo nekaj čez dvajset.

Zanimalo nas je, kakšne namene in načrte ima zbor za prihodnost. Sprico uspešnega debuta bi zbor vsekakor žele čimprej nastopiti še kje, da bi vloženi trud do kraja izkoriščen. Če prej ne, bo prvi javni nastop imel v okviru revije »Primorska poje« skupini, ki bo nastopila v Tolmini. Nekaj se govori o možnem po bratenju z nekim zborom v Sloveniji, vendar je to za sedaj še skrivnost. Na vsak način je treba zlezo kovati sedaj, ko to še vroe. Dirigent Grgič se tega zaveda, obenem pa se zaveda tudi, da je treba na doseženi kvalitativni ravni graditi naprej. Doore volje ne manjka, pravi, koristno pa bi bilo še nekoliko več discipline kar zadeva obiskovanje vaj, čeprav je treba računati z dejstvom, da so v večernih urah nekateri pevci službeno zadržani.

Dovolili smo si še vprašanje, kako je zadovoljen s koncertnim nastopom. »Ne še povsem, toda na splošno vsekakor, sicer pa je bolj prav, da izrečejo o tem svoje mnenje drugi...«

In za to strokovno mnenje smo se obrnili na naša priznana zborovska strokovnjaka prof. Ubalda Vrabca in prof. Ignacija Ota. Takole pravita:

UBALD VRABEC: »Mislim, da so tako pevci kakor pevovodja lahko zadovoljni z doseženimi rezultati. V naših razmerah in obdobjih je že veliko, da je preko 30 pevcev pokazalo toliko vztrajnosti, da je lahko pevovodja v razmeroma kratkem času pripravil celovečerni program in da je bilo izvajanje na dostojni izjavski ravni. Da je že na prvem koncertu vključil v spored tudi eno renesančno pesem in dosegljivo z njo potrebno lahkotnost podajanja. In da je bil spored tudi pester in nudi poslušalcem tudi kakšno pristno domačo pesem. Razume se, da se je za prvi nastop dirigent moral poslužiti ne preveč problematičnih pesmi, ker se take pesmi lahko vključijo v spored šele pri zborih z veliko rutino. Take rutine pa openski zbor še ne more imeti. Jo bo pa nedvomno dosegel, če bodo pevci tudi v bodoče pokazali tako vztrajnost kakor do sedaj. Najbolj opazna pomanjkljivost je malostvilnost prvih tenorjev. A na tej hibi trpijo skoraj vsi pevski zbori. Mislim pa, da bi se celo v zboru samem dalo narediti kak premik t.j., da bi se vključil med prve tenorje še kak drugi tenor ali celo prvi bas. Izkušnje vem, da marsikdo poje nižji glas, kakor bi mu ga narekoval njegov fiziološki ustroj, iz same komodnosti. Za višje tone je potrebno dobro obvladovanje delovanja prepone. S primerno nego strogo tehnična značaja se da tudi v okviru zboru samega nekoliko izboljšati pomanjkanje tenorjev. S pravišnim petjem se pevcu tekom let glas zviša, ne pa zniža. Zaključim s ponovno ugotovitvijo, da je bil prvi nastop tega moškega zbora zadovoljiv in mnogo obetajoč.«

IGNACIJ OTA: »Koncert je vsekakor dobro uspel. Program sicer ni bil umetniško presnet, bil pa je smiselno sestavljen tako, da je nudil poslušalcem kar prijeten večer. 33-članski zbor poje v srednji legi še kar dobro, pri pianissimih pa še ne zveni. Toda to se dogaja vsakemu zboru, ki se še bori z začetnimi težavami pri nastopu glasov. Pri Opencih so po moji sodbi šibke točke tenorji, ker pojejo s preveč zaprtimi usti. Zato pesmi v tihem petju, kakršne so bile v prvem delu sporeda (Pozdravi, Da te ni, Dobil sem pisemce) niso dovolj zvenele v nasprotju z drugimi, ki jih je zbor zapel bolj močno (Zdravica, Triglav, Zabe) in ki so izzvenele boljše in lepše. V drugem delu smo slišali vrsto domačih in tujih narodnih pesmi. Najbolj so seveda ugajale domače kot Pozimi, poleti, Nevestja lebežen in tržaška ljudska »La boras, zapeta najprej v tržaški italijanski in nato v slovenski.«

Tudi od partizanskih so bile najboljše podane lirčne, zapete tiho a po potrebi tudi sproščeno in z zanosom.

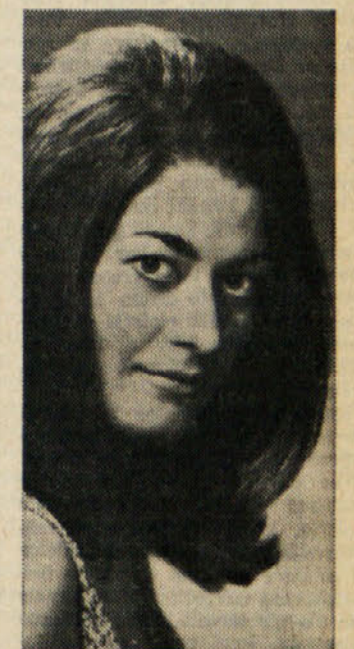
Vsekakor pa je zbor pokazal, da lahko še zelo napreduje in da ima vse pogoje, da se razvije v kvaliteten vokalni ansambel.«

KONCERTNI VEČER V DVORANI «J. GALLUS»

Nora Jankovič in Ivan Sancin

Nastopila bosta v sredo, 15. t.m. z izbranim sporedom

Glasbena matica pripravlja ljubiteljem vokalne glasbe novo prijetno glasbeno doživetje. V sredo 15. t.m. ob 20.30 se bosta v akustični in za komorne nastope zelo primerni »Gallusovi dvorani« v Ul. R. Manna 29/II. predstavila naša domača pevca - solista mezosopranistka Nora Jankovič in basist Ivan Sancin. Izvajala bosta spored domačih in tujih avtorjev, pri klavirju pa ju bo spremljala pianistka prof. Neva Merlak - Corrado.

NORA JANKOVIČ je lani diplomirala iz solopetja na Tržaškem konservatoriju in se v zadnjih časih s prepričljivim uspehom udejstvuje v javnosti kot operna pevec. Poznamo jo tudi z naših gledaliških desk, vendar bo srečanje z njo posebno doživetje, saj jo kot solistično pevko še nismo slišali v našem krogu.

IVAN SANCIN je dober znanec našega občinstva, bodisi kot zborovski pevec pri »Gallusu« in »Tržaškem oktetu«, bodisi kot solist in izvajalec opernih arij. Sedaj je angažiran v ljubljanski Operi kot solist in uživa s svojim izredno lepim in kulturnim basom nedeljena priznanja slovenske operne publike.

MARIBORSKO KULTURNO PISMO

Mavrično razpet gledališki lok

Gostovanje tržaškega Teatra Stabile z «Gogo» - Enoidejanki na Malem odru «Na dnu» v Babičevi režiji - Dušana Mevlje 30 let življenja za gledališče

Minuli mesec je bil razpet kot dramaturški lok nad kulturnimi dogajanjimi drugih umetniških zvrsti. Dramske gledališke urizorice z obstranskimi dozdoki vezanjanje, so nosile prvenstveni pečat kulturne dejavnosti, ki so bile vsaka zase kulturni dogodek.

Prvi je bil gostovanje italijanske tržaškega gledališča »Teatro Stabile«, z uprizoritvijo Grumovega Dogodka v mestu Gogi. Že dejstvo samo, da prihaja v goste tuj gledališki ansambel na slovenski oder o slovenskim delom, je bilo predvsem hrabrost, ki je mimo geste po zločevanju dveh sosednjih kultur odkrnila izredno simpatično. Upriizoritev, ki je nosila pečat radoživega italijanskega komedijantstva, je razkrila nove sinice v uprizoritvi Grumove Gogi, ki so sicer več ali manj ustaljene v upriizoritvah slovenskih gledališč že od njene krstne uprizoritve. Zanimivo je bilo slediti temperamentni italijanski interpretaciji avtorjevih misli v imaginarnem groteskem realizmu, ki je s svojo tumorno groteskno, vsevsemdo pričujoč, deloval zelo impozantno. Ker se je tržaško občinstvo morlo že pred nam predprijeti o prizadevanjih tega gledališča in ki ga pozna bolj kot mi, bi samo še omenili, da je inventivni režiser Francesco Macedonio z vsem umetniškim ansambelom igralsko do potankosti izdelan vlog, med katerimi bi zlasti omenil igralci Gino Sommaro v vlogi gospe Terze in Franco Nuti kot Nano,

ustvaril s surrealističnimi paradoksalnimi učinki izredno suggestivno predstavo, ki smo ji sledili z izredno dojemljivim zanimanjem. Marsikaj zanimivega so nam odkrili romanski gledališčniki v interpretiranju Goge, ki je s študijskega stališča izredno dragoceno napotilo za nadaljnje vrednotenje Grumovega dela, na katerega moremo biti Slovenci upravičeno ponosni tudi z merili evropske dramaturgije.

Na Malem odru v balkonski dvorani mariborskega gledališča, sta bili uprizorjeni enodejanski »Ko kamen« francoskega surrealističnega pisca Romaina Weingartena in »Igra« znanega avantgardista moderne dramaturgije Samuela Becketta. V prvi pripovedi o nesrečnem ljubancu in njegovi lepi erotični ljubici se je v samostojni interpretaciji predstavil nadarjeni igralec Ivo Leskovec. V namorni vlogi je artistično premeševal nevarnosti monologa v smislu neplastičnosti, a je s svojo dobro razčlenjeno govorno spretnostjo in z vso intenzivnostjo igralsko docela prepričal. Duševni in fizični napor, ki ga je igrallec vložil v vlogo samonoeža, je bila igralskega storitvena ekshibicija, ki ji pa avtorjev tekst, po mojem mnenju, ni bil enakovreden.

Zanimivost Beckettove »Igre« je v dialogu treh igralcev, ki ga brezdušno, skoraj mehanično izvajajo, ki ga igralec na oknih, katerih telesa ne vidimo. Nekako grozljivo jih obkrožajo njim podobne brezdušne glave, le da

te ne govorijo. Gre za dialog dveh žensk (Sonja Blaževa, Sreda Puhlijeva) in moškega (Franci Gabrovšek), ki so ga v presenetljivi ubranosti z nekakšno brezbarvno hladnostjo spretno interpretirali, čeprav pri takšni ekshibiciji ostanejo ostala igralska izrazna sredstva v drugotnem planu, odnosno, odvečna. Da bi razbili nevarnost monotonosti, se je režiser večera Vojta Soldatovič, ki je obe deli režiral s svežim smislom za moderni teater, poslužil efektih svetlobnih sprememb, ki so v dobri meri čeprav ne vselej, dinamizirali statičnost dialoga.

Maksima Gorkova drama »Na dnu«, je mariborsko gledališče tokrat uprizorilo v tretje: leta 1920 v Nučičevi režiji, leta 1940 v Kovičevi in tokrat v Babičevi režiji. Po prvem dvajsetletnem presledku in drugem dvajsetletnem, je sedanja uprizoritev doživela lepo izvedbo, ko so jo bili ljubitelji gledališča, posebno se tisti, ki so se s tem delom spoznali leta 1940 v tedanji odlični uprizoritvi, pričakovali z veliko nestrpnostjo. V njej je bil čutil premik k sodobnosti. Nekaj izvrstnih režijskih poudarkov je govorilo tej zamisli v prid, vendar se je predstava v svoji atmosferi bolj nastanjala na že znane Gorkijeve ljudi iz dna, čeprav je v celoti vendarle prerazla tradicionalni okvir. Prav v tem pa je tudi bila mikavnost predstave.

V množici nastopajočih je bilo

EMIL FRELIH

(Nadaljevanje na 6. strani)

KRSTNA UPRIZORITEV VERČEVE IGRE V KULTURNEM DOMU

RESNIČNA BAJKA IZ VSEH ČASOV...

«Ko luna škili z desnim očesom in jaše veliki voz» v odrski realizaciji SG v režiji Maria Uršiča

Nekaj misli o Verčevi igri »Ko luna škili z desnim očesom in jaše veliki voz«, ki je doživela krstno izvedbo na odru Kulturnega doma, sem zapisal neposredno po premierski predstavi. Tedaj sem med drugim dejal, da že tudi neko previdno, tipajoče iskanje izhoda iz sedanjih oblik v novo izražanje. Glede tega nam sam Zuljan pravi, da je v zadnjih letih iz svojega načina sli-

zaham lotil kompleksnega in kompliciranega vprašanja človeške družbe in odnosov v njej, ki jim nikoli ni mogoče najti dokončnega doma, sem zapisal neposredno po premierski predstavi. Tedaj sem med drugim dejal, da že tudi neko previdno, tipajoče iskanje izhoda iz sedanjih oblik v novo izražanje. Glede tega nam sam Zuljan pravi, da je v zadnjih letih iz svojega načina sli-

tjih vprašanje človekove svobode bistveno sploh ni premaknilo kljub revolucijam in mnogim socialnim pridobitvam, ki dajejo pogosto varljivi vtis pravičnosti in nečesa bistvenega novega v družbenih razmerjih. Vsakokratno vračanje k spoznanju, da smo kot relativno svobodna bitja vendarle še vedno sužnji nečesa, kar je med nami, je v resnici v nas samih, pa ne pomeni samo ugotavljanja neke stvarnosti, temveč je še samo po sebi tudi tisti črvicek v naši zavesti, ki nas spodbuja, da smo vendarle vedno znova pripravljivi verjeti bolj narumni potrebi kot resničnemu prepričanju, da se je vendarle vredno še enkrat žrtvovati. In tako se kolo življenja vrti naprej, ali če hočete: vrti se na istem mestu ob naših iluzijah, da se vrti naprej. Toda tudi iluzija je večkrat motor, držalo k novim iskanjem.

Ta spoznanja so v osnovi Verčeve (resnične) bajke iz vseh časov in zato se mi zdi, da je prav v tem podnaslovu zapopadeno vsebinsko jedro dela in da mu je dolg naslov z avantgardističnim navdhamo le skonstruirana modna fasada z edino funkcijo, da vzbuja zanimanje in radovednost. Njegove glavne osebe Ave, Mada in Slavni Gog posebejlo akterje večnega spopada, v katerih se lahko identificirajo akterji iz današnje in prejšnjih družbenih struktur. Ave in Mada, za srečo ustvarjena človeka, so v samem njunem začet-

ku zanjo opeharjena, sta nepoboljšljiva optimista človeškega rodu, Slavni Gog je institucionalizirano nasilje, oblast, red... Spopad je nujen, toda kam pripelje? Do spoznanja, da zmagovalec v tem spopadu ni mogoč, da je mogoč le kompromis, ki pa je že po svojem značaju za metek starega, kajti spremeni se le obleka, spremeni se le predstavnik institucionaliziranega reda, Skratka, izhoda ni, izhod je samo v iluziji, farsa pa se nadaljuje in polkraljestvo Stolzmsedi in njegovi poljudje živijo dalje, imajo svoje vsakoletne vojne, svoje generale, svoje miličine, svoje tajne obveščevalce, paznike, svetovalce in krvnike, pa tudi svoje Made in Ave, pa svoje nedolžne dedke in dedke, predvsem pa imajo svoje Slavne Goge.

Venčeva misel je nekako oporečniško izražena, vendar ostaja vsekoli le na površini in se ne spušta v globinsko vrtanje k srčiki vprašanja. Je kot slika naivca, na kateri je vse res, kar je, čeprav v dimenzijah prebinko jedro dela in da mu je dolg naslov z avantgardističnim navdhamo le skonstruirana modna fasada z edino funkcijo, da vzbuja zanimanje in radovednost. Njegove glavne osebe Ave, Mada in Slavni Gog posebejlo akterje večnega spopada, v katerih se lahko identificirajo akterji iz današnje in prejšnjih družbenih struktur. Ave in Mada, za srečo ustvarjena človeka, so v samem njunem začet-

JOŽE KOREN

(Nadaljevanje na 6. strani)

Livij, Bogatec (Mada) in Lidija Kozlovič (Ave)

DA BI NE ŠLO V POZABO IN DA BI NE POVSEM IZUMRLO

Čimprej bo treba zbrati in proučiti izvirno tržaško slovensko narečje

Nekaj primerov, kako so Italijani povzeli od nas nekaj izrazov in kako smo si mi izposodili od njih nekaj besed - Naše in njihove besede, ki so tujega izvora

Vsi narodni proizvodi naj se kolikor mogoče ohranijo v naravi. Zbiramo tudi neznane narodne besede in pa take, ki se rabijo v enavrednih pomenih. Tako nam svetuje Matija Murko (1).

Govorje je dosti vzrok, da je do danes izšla proučitev tržaškega slovenskega narečja. Vem, da vprašanje te proučitve ni enostavno. Dvo znata bita dolgotrajna in zamudna, toda tudi zelo zanimiva. Seveda je to delo jezikoslovca.

Predvsem, če govorimo o narečju, mislim na tisto starih slovenskih »mandrarijev«, ki ga še danes govorijo starejši ljudje domačin. Umevno tudi, kar je bilo v tem narečju napisano in kar je še v rokopisih. Samo to je vredno proučevanja. Ne pa tisto drugo, ki je nastalo konec XVIII. stoletja - predvsem v mestu, kjer ni bilo slovenskih šol - ob vedno večjem dotoku priselencev.

Zgodbe, sestavljene iz takega sprjane narečja, si jih pripovedujemo v veseli družbi in smeja in ne konca ne kraja. Kot primer navajam »čvetko« iz začetka tega stoletja, ki mi jo je posredovala prijateljica Nada. Žena iz Vrdele je prišla v trgovino jestv in pripovedovala navzočim: »Ane kavale suo č'n p' špetale, anuo ženskou papeštale. Pvej ti Lenco per tajan, ke jest eno znan!«

Jasno, da v tem narečju ni kaj iskati. Po izgonu Francozov iz naših krajev je neprestan dotok ljudi iz avstrijskih dežel, iz pokrajini vzdolž Jadrana in Grčije. Srednjega vzhoda, iz Italije in celo iz Francije in Anglije ustvaril nekakšen tržaški Babilon.

Ti ljudje so začeli uporabljati tujakini govorniki, ki jim nista bili prirojeni. Uporabljali so ju za sporazumevanje in jim je bilo vseeno, kaj in kako govorijo. Samo da povedo, kaj hočejo. Tako so nam pridili obe narečji, slovensko in italijansko.

Pri Italijanih je v prvih desetletjih prejšnjega stoletja, staro ladinsko narečje - o katerem se najdejo prvi podatki že v XIV. stoletju - izginjalo. Da ni Mainati (2) leta 1828 napisal tistih pogovorov, bi o tem javnost zelo malo vedela.

Pri trgovanju se je vedno bolj uveljavljalo beneško narečje, ki se je pa napolnilo tujih besed, pa še največ slovenskih, da je postalo prava tržaška posebnost. Po prizadevanju italijanskih kulturnih krogov se je do danes polagoma prečistilo. Vendar ni povsem sliče narečju, ki ga s prijetno kanti- leno govorijo beneški ribiči, gondol- ljerji in sploh tamkajšnji domačini.

Sicer domneva tudi v starem ladinskem narečju besede slovenskega in nemškega izvora. Kakor vsebuje besede italijanskega in nemškega izvora. Toda tuje besede v teh dveh narečjih so izjemne.

V okoliškem narečju, po okrajih obstajajo razlike pri naglasu. Včasih naletno tudi na kakšno posebno besedo. V Ščedni in v Sv. Križu pa naletno še na druge posebnosti.

Sv. Ivan oziroma prvotni špolar je bil neke vrste podružnica stare tržaške »Kmečke bratovščine«. Zavrta tega domneva, da narečje svetovitskih mandrarijev vsebuje elemente tržaških kmečkih ljudi, ni neosnovano.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

eno, kaj in kako govorijo. samo da povedo, kaj hočejo. Tako so nam pridili obe narečji, slovensko in italijansko.

Pri Italijanih je v prvih desetletjih prejšnjega stoletja, staro ladinsko narečje - o katerem se najdejo prvi podatki že v XIV. stoletju - izginjalo. Da ni Mainati (2) leta 1828 napisal tistih pogovorov, bi o tem javnost zelo malo vedela.

Pri trgovanju se je vedno bolj uveljavljalo beneško narečje, ki se je pa napolnilo tujih besed, pa še največ slovenskih, da je postalo prava tržaška posebnost. Po prizadevanju italijanskih kulturnih krogov se je do danes polagoma prečistilo. Vendar ni povsem sliče narečju, ki ga s prijetno kanti- leno govorijo beneški ribiči, gondol- ljerji in sploh tamkajšnji domačini.

Sicer domneva tudi v starem ladinskem narečju besede slovenskega in nemškega izvora. Kakor vsebuje besede italijanskega in nemškega izvora. Toda tuje besede v teh dveh narečjih so izjemne.

V okoliškem narečju, po okrajih obstajajo razlike pri naglasu. Včasih naletno tudi na kakšno posebno besedo. V Ščedni in v Sv. Križu pa naletno še na druge posebnosti.

Sv. Ivan oziroma prvotni špolar je bil neke vrste podružnica stare tržaške »Kmečke bratovščine«. Zavrta tega domneva, da narečje svetovitskih mandrarijev vsebuje elemente tržaških kmečkih ljudi, ni neosnovano.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

V njem so pa tudi besede, ki smo si jih izposodili iz tega narečja. Na str. 11 in 50 schiafa = skafa = izlizek; str. 21 braida = brajda; str. 34 el badil = badil = lopata; str. 37 la sapa = sapa = rovnica; str. 45 scuarza = skuarca = skorja, lupina; str. 48 mu- fa = mufa = pesen; str. 51 la nouza = novica = nevesta; str. 51 malorzeza = malorsiga = vz- klik; str. 57 chānua = kanava = klet (po navadi vinska klet); str. 73 manestra = mineštra = zele- njavna juha; str. 73 lis verzis = Zust = svetlo; str. 82 Sam no narečju, ki ga s prijetno kanti- leno govorijo beneški ribiči, gondol- ljerji in sploh tamkajšnji domačini.

Sicer domneva tudi v starem ladinskem narečju besede slovenskega in nemškega izvora. Kakor vsebuje besede italijanskega in nemškega izvora. Toda tuje besede v teh dveh narečjih so izjemne.

V okoliškem narečju, po okrajih obstajajo razlike pri naglasu. Včasih naletno tudi na kakšno posebno besedo. V Ščedni in v Sv. Križu pa naletno še na druge posebnosti.

Sv. Ivan oziroma prvotni špolar je bil neke vrste podružnica stare tržaške »Kmečke bratovščine«. Zavrta tega domneva, da narečje svetovitskih mandrarijev vsebuje elemente tržaških kmečkih ljudi, ni neosnovano.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

Zanimivo, da že v starem ladinskem narečju najdemo slovenske besede kot: na str. 27 la calusa = kaluža; str. 47 mōzēch = močnik; str. 51 el patok = potok; str. 57 el colōurec = kolovrat; str. 81 Blass (Biaggio) = Blaž str. 96 una lipa = lipa in tako dalje.

pravi: »suo razpalankale vrata«...! Verjetno je bilo to vneseno v naše narečje še ko so naši kmetje za obzidjem ali pred obzidjem mesta čakali da »razpalankajo vrata«, mestna namreč.

Za prazno kletanje še danes pravimo: »me ne f'les! Pa tudi: »kej me tisto čelčasta! Sicer imamo tudi lasten izraz. Če kdo pri- poveduje stvari brez repa in gla- va pravimo da: »pravne pravence«.

Med našimi kmeti in vrtnarji v ožji in širši okolici in po bližnjem Krasu naletno na besedo »cangola«. Uporabljajo jo za vsebino grenic. »Cangola« je naravno gnojilo, ki ga kmetje še danes upo- rabljajo. Od kod se je ta beseda vzele in se vrnila v naše narečje? Saj ne najdemo razlage ne v slovenskem slovarju in ne v besed- njaku.

Zingarelli v svojem besednjaku na str. 1716 opisuje posodo, ki jo imenuje zangola za katero v slovenskem slovarju najdemo razla- go - pinja.

Pri tem se naenkrat vse zatakne. Zgolj naključje je pripisati, da najdemo razlago tudi za to besedo, ki je omenjena Mainati-jevi knjigi na str. 55 pa v dialogih najdemo napisano... Don Anzula la zangu- liera... 6) Pod črto pa razlago, zakaj so jo tako imenovali.

Tudi Giuseppe Caprin v svoji knjigi »Il Trecento a Trieste« raz- loži isto z drugimi besedami. Ravno tako Giovanni Pinguenti- ni 7) v svojem besednjaku na str. 354 razloži, ča so »zanguliere« do- bile ta zvešek po posodi »zangola«, ki so jo vsako jutro pri svojem poslu uporabljale. Naši ljudje pa so to besedo uporabili za vsebino, ki so jo ženske prenašale v »zangoli« in jo še danes uravalojajo za vsebino grenic.

Vemo, da razvoj književnih je- zikov poteka narečja v ozadje. Svetovitski pisatelj Vladimir Bar- tol v svojem uvodu k pesnim Ma- rije Mijot je napisal: »da so se naši učitelji trudili, da bi v šoli pa tudi izven nje, zatrli domače narečje in naučili ljudstvo govoriti omikani jezik«.

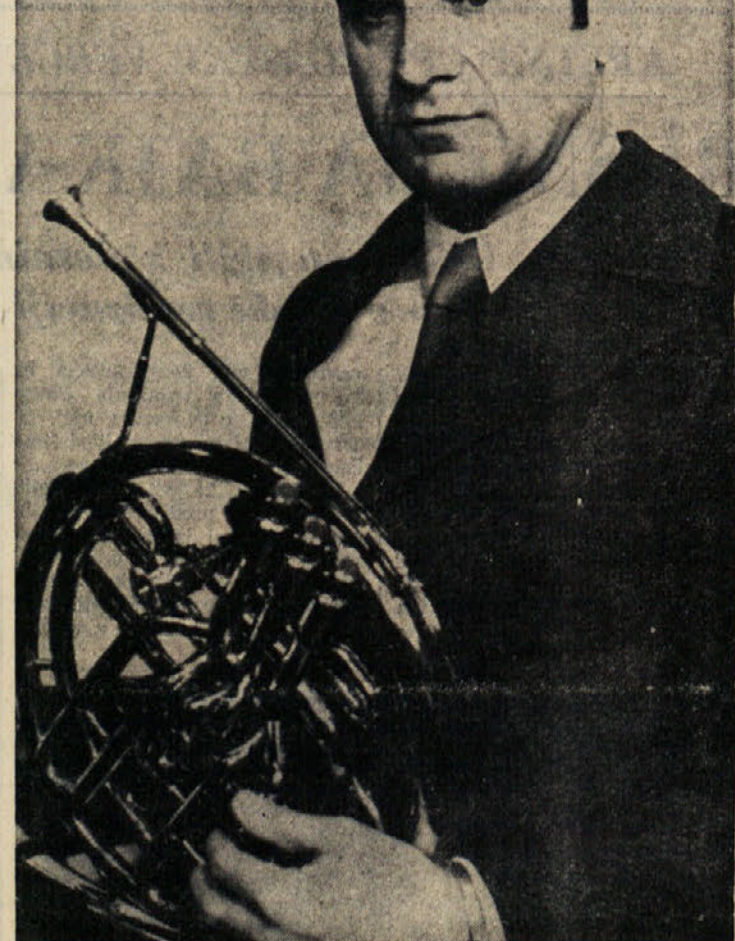
Zato pa mislim, da bi bilo po- trebno čimprej zabeležiti točno na- glasenje in izgovorjavo pri pesmih Marije Mijot, kar ni bilo storjeno ne pri prvi in ne pri drugi izdaji njenih pesmi.

V svetovitskem narečju se zelo uporablja polglasnik e, n.p.r.: t'ma - tema, u'zme - vzemi, v'n - vam, j'zna - jezna, v'č - več, n'č - nič. Pa to je samo nekoliko primerov med mnogimi.

Samo strokovnjak bi znal še mar- sikaj izbežati in povežati ter raz- ložiti.

p. k.

1) MATIJA MURKO - Izbrano delo - Slovenska Matica Ljubljana.

Hornista Jožeta Falouta naše glasbeno občinstvo že pozna, saj je pri nas že nastopal. Toda zna- ni slovenski solisti niso gostovali v našem mestu, pač pa je po- gosto po Italiji in drugod. Pred ne- kaj dnevi se je vrnil iz Milana, kjer je letos že v drugič nastopil kot solist z orkestrom »Angeli- cum«. Tako publika, kot tudi stro- kovna kritika sta ga zelo pohva- lili. Pred tem pa je Jožeta Falout nastopil še v Benetkah, v Padovi, Veroni in Trevisu; v novembu- rani pa je nastopil v Rimu. Ved- no kot solist s komornim orke- strom »I Solisti Veneti«, s kate-

ta 1962 - Nauki za Slovence (Iz poročila »Narodopisna razstava če- škoslavske v Pragi I. 1895« str. 217).

2) Avanzi dell'antico dialetto trie- stino - I sette dialoghi piacevoli pubblicati dal Mainati - Emilio Schatzmayr - Trieste Julius Da- se 1891.

3) GIOVANNI PINGUENTINI - Vocabolario storico etimologico, fraseologico del dialetto triestino (Domenico Rossetti 1774-1842. Trie- ste Eug. Borsatti Editore 1954).

4) ETTORRE GENERINO - Curio- sia del triestino - Trieste antica e moderna - Libreria internazionale «Italo Svevo» Trieste 1968.

5) Vocabolario della lingua ita- liana compilato da NICOLA ZIN- GARELLI.

6) Izvleček iz knjige pod št. 2) str. 55: Zanguliere erano donne che andavano la mattina di buona ora per le case a prendere e vuo- tare al mare i vasi da notte.

7) Izvleček iz knjige pod št. 3) str. 354: Zanguliere voce morta dell'antico dialetto che illustrava un'attività antica, fortunatamente scomparsa. Era così detta la don- na, che fino nei primi decenni del- l'Ottocento, girava per le case del- la città per asportare il con- tenuto di certi vasi, che a mezzo di recipienti più capaci, vuotava in mare. Mestiere non attraente che traeva il nome dalla »zangola« (zangola, cantaro, pitale)...

PAVLA KOLARIČ

BEograd, 11. - Italijansko to- vorno ladjo »Giannina Angeli«, ki je sicer registrirana v Palermu in ki je pred 10 dnevi nasleda na ne- sko podvodno peščino pred Šiben- ki, so sinoči rešili. Reševalna sku- pina splitskega podjetja »Bro- dospass« je »osvobodila« ladjo, ki se je krepko zarila v peščino. Se- veda so morali pred tem raztovoriti z ladje nekaj tovarov. In sicer okoli 700 ton fosfatov. Blago je bi- lo namenjeno v Jugoslavijo.

Resnična bajka iz vseh časov...

(Nadaljevanje s 5. strani)

ki pa tako, kot je, predstavlja tu- di nemalo nevarnosti, da ostane brez idejne odmevnosti in tudi brez prave vizualne predstave. Čeprav - in to bi hotel poudariti so Verču, kot za gledališče roje- mo mladeniču - nekatere odrske zahtevnosti dobro zane.

Tako se je rodila predstava, ki nosi v sebi določene nesklad- nosti in ki se nekako vzporedno odvija na dveh polih: na Verče- vi tekstovni podlagi in na reži- serjevem prijemu. Ta nesklad- nost je včasih večja, včasih manjša, najde pa tudi stične točke in v teh je predstava naj- bolj jasna in tudi preprosta. Kolikor je seveda lahko prepro- sta misel, ki je Verče izražal. Vendar ostaja dejstvo, da sta avtor in režiser hotela isto, le da sta se razšla v prije- mu. Če je po eni strani Verče na- pisal dramo z oznako »bajka«, so po drugi strani Uršič spre- vrnel v farso, v kateri je našel dovolj svobode glede na tekst, da je lahko razbrazil svojo domi- selnost v okviru moderne realiza- cije, v kateri so enakovredno vlogo odigrale tako scenske a- legorije kot scena sama, kostu- mi in glasbena oprema. Skoraj bi lahko rekli, da je odrska re- alizacija Verčevega dela (seve- da ob glavnem deležu režije) ko- lektivni uspeh režiserja Uršiča, scenografa Kladivja Palčiča, ko- stumografke Marije Viduove ter glasbenega oprejelca Ivana Mi- gnozija. O režiji sami pa bi le bilo treba pripomniti, da je v iskanju scenskih učinkov in v modernem, takorekto avantgar- dem tolmačenju besedila, ven- darle zašla na nekaterih mestih v pretiravanje na škodo jasnosti zgodbe same, ki je že tako gro- jna linearno in zato brez svoje- notrajnih napetosti.

Igralski delež je bil vseskozi na visoki profesionalni ravni, kar priča o veliki interpretativni razsežnosti in sposobnosti naših gledališčnikov. Lidija Kozlovič- va kot Ave, Lidij Bogatec kot Mada in Rado Nakrst kot Sla- vini Gob so ustvarili trikotnik, v katerem se dejansko odvijata ves konflikt, s potrebno igralsko do- gnanostjo, pri čemer je začetno navdušenje Ave in Mada ob prihodu na zemljo otipljivo pla- hlo in v spoznavanju, kako je v resnici s to grečo. Razpon od nav- dušenja do razočaranja in dejan-

ske resignacije sta Kozlovičeva in Bogatec izpeljala z veliko i- gralsko zavzetostjo in dognanos- tjo, Rado Nakrst pa je svojega Goba zarisal kar s karakternimi po- tezami samoderja in ustvaril lik, ki je presegal piševo predstavo o njem.

O ostalih vlogah je težko go- voriti individualno, čeprav so i- meli nekaj več igre Adrian Ru- stja in Danilo Turk kot svetova- lca in krvnika (njuna alegorija v drugem dejanju ni bila najbolj posrečena, čeprav dobro zaigra- na). Stane Raztresen kot župan, Miro Sardoevica kot Gospa (čista odrska upodobitev) in Jožko Lu- keš kot general Metlagor, pa še kdo. Vse vloge z izjemo treh glav- nih, so bili namreč ansambelsko ugašene na isto struno zabavne farse in njih nosilci so se tudi harmonično ujeli v lepo sozvočje, ki je prišlo do veljave zlasti ob zme- di, ki je nastala ob vojni na- povedi polkraljeva Aluminij- Stolzizsedel polkraljevu Stolni- zsedu, pa še ob Gobovi učni uri. Tolmačili so jih poleg omenjenih še: Silvij Kobal (Bernard), Anton Petje (Milijun Lepik), Stane Starešinič (Tajni obveščevalce), Alojz Milič (Visoki pamiž) ter Mira Lampetova in Ivan Verč kot nedolžna deklica in nedolžni deček. Sodelovali so še Laura Bergnach, Dušan Jazbec, Karlo Rogelja, Josip Sušteršič in Ali- da Vogrinc.

Glasbo sta izvajala violinist Zarko Hrvatič in Ivan Mignoz- zi, tango je našadiral Olga Gorjupova.

Mariborsko pismo

(Nadaljevanje s 5. strani)

nekaj izvršnih likov kot Luka Arnolda Tovornika, Bunov Bo- risa Kočevarja, Igralec Pavla Jeršina, Satin Marjana Bačka, Nataša Sivčeve, Kvašnja Pavle Brunčkovca, da imenujem le nekaj vlog, katerim pa so se uspešno pridružili prav nastopajoči. Ute- njeno dusovno in telesno stanje ljudi z dna je izvrstno podkre- pila še inscenacija Svete Jova- novice z dvema sivima poševni- ma blokami. Ki sta morče vse- la nad izgubljenost. Tudi kostumi Vlaste Izgubljenice so bili dobro ugašeni v celotno atmosfero.

Svečano obeležje uspehi predsta- vi sta pridali še otvoritev slikar- ske razstave akad slikarja Mar-

jana Pliberška iz Ljubljane pred- stavbo v gledališkem foyeru in pa slavnostna počastitev 30 let- nice gledališkega dela Dušana Mervja na koncu predstave.

Slikar Marjan Pliberšek se je tokrat prvič predstavil maribor- skemu občinstvu z izborom pri- kupnih pokrajin z morja in slo- venskega planinskega področja. Likovno umetnost je študiral na Dunaju in študij končal v Firen- za. Usmeril se je na izrazito rea

DOMAČI ŠPORT

DANES

NEDELJA, 12. MARCA 1992

NOGOMET

2. AMATERSKA LIGA

15.00 v Krizu

Vesna — Libertas

15.00 v Bazovici

Zarja — Breg

15.00 v Trstu, Sv. Sergij

Flaminio — Juventina

3. AMATERSKA LIGA

15.00 na Opčinah

Viani — Primorec

15.00 na Proseku

Olimpija — Libertas Barkovlje

10.15 v Trstu, Ul. Flavie

Esperia — Primorje

10.30 na Proseku

Libertas Prosek — Union

POPRVENSTVENO TEK. MLADINCEV

13.00 na Proseku

Primorje — Don Bosco

NARASČAJNIKI

13.00 v Trstu, stadion «1. maj»

Inter SS — Breg

9.15 v Padričah

Rosandra Z. — Union

13.00 v Trstu, Sv. Sergij

Giarzello A. — Gaja

15.00 v Krizu

Vesna — Trieste A

10.45 v Padričah

Don Bosco — Primorje

ODBOJKA

ŽENSKA B LIGA

10.30 v Trstu, stadion «1. maj»

Bor — CUS Padova

15.00 v Trstu, stadion «1. maj»

Sokol — Vignoni

10.00 v Vicenzi

Primavera Marzotto — Breg

1. MOŠKA DIVIZIJA

10.30 v Trstu, pri Banih

Sloga — Libertas

KOŠARKA

MOŠKA D LIGA

15.30 v Trstu, Ul. della Valle

Bor — Cianocolori

1. DIVIZIJA

11.30 v Miramarskem Drevoedu

Ferroviario — Bor

NARASČAJNICE

9.30 v Trstu

CMM — Polet

SMUČANJE

T. KERČVOJ in P. MARINETTO

9.00 v Trbižu

Sodeluje tudi SPDT (najmlajši)

NAMIZNI TENIS

DEŽELNA PRVENSTVA

8.30 v Trstu, Ul. Solitro

Prvenstvo tretjekategorikov

8.30 v Trstu, Ul. Giulia 2.

Prvenstvo tretjekategorikov

OBVESTILO

Teniški klub Gaja obvešča svoje

člane, da bo trener na razpolago

od 13. marca dalje v sledečih dneh:

— ob sobotah in nedeljah ves dan

— ostale dni od 9. do 13. ure

— za rezervacijo igralskega mesta

na tel. št. 226-112 vsaj en dan prej.

PO SESTANKU V TRBIŽU

Prvi sadovi sodelovanja
treh sosednjih dežel

Deželni odbornik za šport Romano se je pred kratkim v Trbižu pogovarjal s svojimi kolegi iz sosednjih dežel — Slovenije in Koroske — o sodelovanju na meddeželni ravni. Ti razgovori so se obrnili prve sode. Februarja so se namreč v Gorici sestali predstavniki namiznotenjskih zvez vseh treh dežel in se domenili, da priredijo mednarodni namiznotenjski ekipni turnir.

Turnir se bo imenoval «Pokal Julijskih Alp» in ga bodo priredili vsako leto izmenoma v eni izmed treh dežel. Kot pobudnik si je deželni odbor FITET prevzel organizacijo prvega turnirja, ki bo 27. in 28. maja na Tržaškem. Na njem bodo nastopile po štiri ekipe iz vsake dežele. Ekipo bodo določili posamezni deželni odbori, nastopiti pa ne bo smela ljubljanska Olimpija s svojo prvo postavo.

Deželni odbori so že določili svoje predstavnike za ta turnir. Slovenijo bodo zastopali Olimpija B, Jesenice, Nova Gorica in Seme-

la, Korosko celovška Neuner in KAC, Volkmendorf iz Beljaka in Ferlach, našo deželo pa CGS, Julia, La Cantina in Sokol. Nosilci skupin bodo Olimpija B, Neuner in CGS, skupine pa bodo sestavljene tako:

SKUPINA A: Olimpija B, KAC, Julia in Nova Gorica;
SKUPINA B: Neuner, Sokol, Seme-
dela in La Cantina;
SKUPINA C: CGS, Volkmendorf, Ferlach in Jesenice.

Turnir bo torej zelo zanimiv, saj bodo nastopile samo dobro pripravljene ekipe. Velik favorit je seveda Olimpija B, saj si bodo ljubljanci tudi brez svojih najboljših lahko privoščili precej gladko zmago. Kaj več pa bomo lahko povedali o turnirju šele ko bomo zvedeli za postavbe vseh ekip.

Med turnirjem bo tudi sestanek predstavnikov treh deželnih odborov, na katerem bodo načrtovali nadaljnje sodelovanje.

S. J.

ZARADI DATUMA TEKME ZA POKAL NARODOV

Spor med nogometnima zvezama
Jugoslavije in Sovjetske zveze

(Od našega dopisnika)

BEOGRAD, 11. — Kaže, da bo morala evropska nogometna zveza, to je UEFA, rešiti spor, ki je nastal med nogometno zvezo Jugoslavije in Sovjetske zveze glede datuma odigranja prve četrtfinalne tekme za pokal narodov. UEFA je namreč kot rok za četrtfinalno tekmo za ta pokal določila 29. oziroma 30. april ter za povratno tekmo 13. in 14. maj. Nogometna zveza Jugoslavije, ki ima kot gostitelj pravico izbire termina prve tekme, je že 15. februarja obvestila nogometno zvezo Sovjetske zveze in UEFA, da se je odločila za 30. april. Nogometna zveza Sovjetske zveze je na to brojavko odgovorila, da zaradi domaćega koledarja ne more sprejeti 30. aprila in je predlagala, da bi tekmo odigrali 29. aprila, čeprav bi je nogometna zveza Jugoslavije obvestila, da iz organizacijskih razlogov (končne so namreč vse priprave, natisnate vstopnice, zneženje razni aranžmanji z domačimi in tujimi turističnimi agencijami) ni mogoče menjati datuma. Nogometna zveza Sovjetske zveze vztraja pri svojem predlogu. Če Sovjeti ne bodo upoštevali razlogov Jugoslavije, bo pač morala končni sklep o datumu tekme sprejeti UEFA. Glavni tajnik nogometne zveze Jugoslavije Vaso Stojković je izrazil upanje, da bodo Sovjeti vendarle upoštevali razloge Jugoslavije in je v imenu nogometne zveze Jugoslavije izjavil, da prepuča nogometni zvezi Sovjetske zveze odločitev datuma za povratno tekmo.

B. B.

ATLETIKA

NA TEKMOVANJU V VIDMU
Osebn rekord Švaba
v skoku s palico

V dvorani prvi uspeh atletov Borja! Na tekmovanju v Vidmu je Duško Švab v skoku s palico dosegel zelo dober rezultat 3,40 m in je s tem izenačil svoj osebni rekord. Zmagal je Videmčan Carnielli s 4,20.

Rezultat je bil več ali manj pričakovan, ker Borovi atleti s palico veliko vadijo v dvorani stadiona «Prvi maj».

Švab se sicer z palico ukvarja

bolj za zabavo, kot razvedrilo k trdimu delu 400-metraša. Skake s 130-funtsko palico iz fibreglasa, torej z orodjem za zelo lahke atlete. Treninje z utežmi so lahko povečali telesno moč borovca, ki tako tanko palico upogne s preveliko lahkoto. V Vidmu ga je odpravil cel meter od navpičnice vika. Ta nevesnost je bila posledica kratkega zaleta med treningi v dvorani stadiona «Prvi maj». V Vidmu je Švab začel skakati pri višini 3 metrov. Skočil je v prvem poskusu, nato v drugem 3,20 in v tretjem 3,40. Naslednje višino 3,60 je v drugem poskusu le za malo zgrešil. Med poletjem bo moral Švab za boljše rezultate uporabljati nekoliko težjo palico. Njegov cilj je rezultat 3,70 m. Med lansko zimsko sezono je v dvorani dosegel samo 3 metre, na odprtem pa 3,40 m. Ker je bil letošnji trening dober, upravičeno pričakuje približno enak napredek.

Glavni cilj borovca je vsekakor

tek na 400 metrov, posebno čez ovire, udeležiti pa se bo gotovo tudi deželnih tekmovalj v deseterboju. Baje bodo tako tekmovalje priredili v Vidmu že v aprilu.

K. B.

BOKS

PANAMA, 11. — Panamec Alfonso «Pepermint» Frazer je nepričakovano osvojil naslov svetovnega prvaka welter junior boksarske kategorije. Po točkah je premagal Argentince Nicolina Loccheja.

NEW YORK, 11. — Ameriški boksar srednjetežje Mike Quarry je izbojeval že svojo 34. zaporedno zmago. Po točkah je premagal v desetih krogih svojega rojaka Tomma Hicksa. Quarry, ki je star 22 let, je kot profesionalc še nepremagan in je trenutno na drugem mestu svetovne boksarske lestvice v svoji kategoriji.

Dosedanji predsednik Dušan Košuta med branjem svojega poročila

Volilna komisija šteje glasovnice za novi odbor

Dosedanji predsednik Bora Dušan Košuta na 14. rednem občnem zboru:

«Slediti vzvišenim idealom naše preteklosti»

Novi Borov predsednik Stanko Pertot

Zakasnitev so povzročile objektivne težave pri sestavljanju kandidatne liste za novi odbor. Odločno in upravičeno sem zahteval, da zaradi drugih tekočih obvez, ki jih imam — med temi tudi delovne in družinske — naj bom oproščen mesta predsednika odbora, ki sem ga vršil neprekinjeno za že omenjeno dobo. To sem prosil že pred nekaj leti, nato sem ponovil na lanskem občnem zboru in o tej odločitvi sem dosednji odbor obvestil že pred nekaj meseci. Težava pa ni bila v tem, temveč tudi v izbiri ostalih najprimernejših ljudi, da se sestavi novi odbor, ki bi bil tehnično in operativno sposoben in pripravljen pridno delati ter nadaljevati za cilje in smotre, za katere je bilo naše združenje ustanovljeno. Mislim, da kandidata lista, ki vam bo predložena v odobritvi, predstavlja vaše težnje in zahteve, da se pravilno nadaljuje športna zamejska politika našega združenja. Vam vsem pa gre zadnja beseda z glasovnico.

Po tem uvodu preidem takoj k polaganju računov delovanja zadnjega leta. Obstaja več razlogov, zaradi katerih odbor ni najbolje deloval, predvsem obolost tajnika Sirka in pomanjkanje iste administrativne plačane moči, ki si je Bor še danes ne more privoščiti. Vendar se je delovanje naših atletov in atletin nemoteno razvijalo. Prejeli smo pohvale in dosegli smo zadovoljive uspehe, ki so pričra slovesa in spoštovanja, ki ju uživa Bor v krajevnem, deželnem, državnem in tudi v mednarodnem merilu. Lahko bi naredil mnogo več, ko bi dejansko ne obstajali elementi finančne stiske, pomanjkanje kadrov in športnih prostorov, ki nas omejujejo na današnje delovanje; vendar že to presega naše zmogljivosti. Ker ni tajniškega poročila bom skušal zaje-
teti glavne točke, ki bi vanj spadle. Kljub vsem težavam smo v odbojki številčno najmočnejša organizacija v Italiji.

Pri moških je prva ekipa zasedla v lanskem prvenstvu odlično drugo mesto, potem ko je izgubila samo tri tekme. Mladinci so se prav tako zelo dobro odrezali. Treba jih je pohvaliti za poštvalnost in vztrajnost, ki so ju pokazali v teku prvenstev. Posebno dober rezultat so dosegli v pravkar minulem mladinskem prvenstvu, ko so v povitnem delu premagali razen Arc Linee, vse ostale nasprotnike. Ena ekipa je tudi nastopila v promocijskem prvenstvu, kjer je zasedla peto mesto.

Ženske so zasedle v lanskem prvenstvu B lige peto mesto, treba pa je poudariti, da se je odlošnost — zaradi bolezni — naše Sonje Pernarčič zelo poznala. Pri junior-
kah so dekleta izgubila mestni finale s šestorko OMA. Naše ženske

ekipe so nastopile tudi v promocijskih prvenstvih, kjer so tudi dosegle vrsto prestižnih rezultatov. Velik uspeh je dosegla naša najmlajša ženska ekipa, ko je na tekmovalju Mladinskih iger (Giochi della Gioventù) zasedla prvo mesto v deželi in šele v meddeželnem finalu podlegla nasprotniku v nemogočih okoliščinah.

Odbojki je že blizu košarka. Dejavnost pretekle košarkarske sezone moramo oceniti kot zadovoljivo, ne toliko zaradi izidov, kot zaradi programa, ki si ga je nadejala sekcija, in sicer: «politiko mladih».

To se pravi: dati možnost mladim, da se v raznih prvenstvih tehnično in psihološko izpolijo in da bo do takoj pravih kmalu lahko zamenjali starejše igralce v višjih prvenstvih. Ta politika daje že sedaj zadovoljive rezultate, saj so bili prav mlajši igralci v zadnjih tekmah boljši in so tako popolnoma poplačali zaupanje, ki ga je v njih imel trener prof. Mari-Umar. Sicer pa preidimo k aktivnosti, ki jo je imela sekcija v prejšnjem letu. Bor je nastopil v naslednjih prvenstvih: v D ligi, v prvi diviziji, v prvenstvu mladincev, naraščajnikov, v dvema ekipama, mlajših mladincev, dekcev, na Mladinskih iger in v dvema ekipama v minibusu. Skupno torej je delovalo deset ekip, s približno 10 igralci, kar predstavlja za košarkarsko sekcijo rekord ter bogato žetev, za dolgoletno delo.

Košarka se je pri našem združenju tako razcvetela, da sta samo poštvalnost in pridnost trenerja profesorja Marija-Ukmarja in njegovih najbojnikov sodelavcev — igralcev-trenerjev Lakovića in Rudeza, ključovale faktorji, ki sem jih prej omenil. Če vzamemo v poštev še izvenprvenstvene in tudi dru-

ge iniciative, organiziranje turnirjev in ostale dejavnosti, ki jih naši atleti opravljajo, moramo biti veseli, da dosedanjim uspehi zadovoljni; dovolite mi zato, da izrečem vam vsem prav iskreno pohvalo.

Mislím, da je najpomembnejši uspeh minule sezone turnir minibuske povezan s kulturno prireditvijo in z okroglo mizo o vlogi aktivnega športa v fizičnem in psihološkem razvoju mladega človeka v današnjem svetu, s sodelovanjem priznanih italijanskih in slovenskih pedagogov. Pokrovitelji za to prireditvijo bila tržaška pokrajina, kar je samo po sebi velika priznanje. Naši mladi so kljub zelo močni konkurenci dosegli končno zmago in so tako še potrdili uspeh omenjenega turnirja, ki spodbuja naprej po tej poti. Naj vas seznanim, da je bil to prvi tovrstni turnir v Italiji, o katerem je zelo popularna in prvorazredna italijanska revija košarke «I giganti del basket» pohvalno poročala in mu posvetila skoraj eno celo stran. Pri tem brez pregledu moram omeniti tudi atletsko sekcijo z Volkom Cesarjem na čelu, katere tih, intenziven in izredno poštvalno trenir in nas častno zastopa na atletskih stazah.

Težen, da se pomnoži in razširi delovanje na druge panoge, ne manjka, vendar nam do sedaj ni bilo mogoče premostiti težav in ovir, s katerimi se stalno soočamo.

Sredstva in športni objekti, ki so nam na razpolago, nas pri našem delu stalno pogujejo. Po 14-letnem življenju našega združenja še ne moremo planirati dela vnaprej, kar bi bilo ne samo potrebno, temveč statutarno obvezno. Zato kot je dosednji odbor toril, da bi bil kos vsem tem problemom, tako se bo moral tudi novoizvoljeni odbor potruditi in skušati, da poleg običajnih dosegljivih finančnih virov, poišče še druge, ki bi omogočili nemoteno in perspektivno nadaljevanje delovanja. Iz blaginjskega poročila boste spoznali, da poleg dela so morali posamezni odbojniki segati tudi v lastni žep s posojili. Samo na tak način in z izdatno pomočjo SKGZ — kateri moramo biti še posebej hvaležni za razumevanje — smo Boru omogočili nadaljevanje prvenstev, ki so še v teku. Zato, se enkrat apeliramo na vse naše podpornice, posameznike in zamejske Slovence ter javne ustanove, za večje razumevanje pri moralni in finančni pomoči. Samo tako bomo kos težavam, tradicijam in zahtevam, ter obdržali sloves in priznanje, do katerih so se naši fantje in dekleta dokopali z velikim trudom.

Pred nekaj meseci se je Bor včlanil v ZSSD — Zvezo slovj. športnih društev v Italiji — potem ko so bili nekateri neosnovani očitki in nesporazumi odstranjeni in je bila izrečena odločba, da se dopolni obstoječi pravilnik. Ker je bilo naše združenje že v preteklosti pobudnik take skupne organizacije in se je zanj vedno zavzemalo z veseljem, je povsem logično, da si pričakuje vsestransko okrepitev tako potrebne športne zveze. Naka težnja je — vsaj na športnem področju — po enotnem reprezentančnem nastopu vseh slovenskih športnikov na raznih prvenstvih v naši državi, oziroma v panogah, kjer naši atleti nekaj pomenijo in se uveljavljajo. Lastnosti vseh članov ZSSD pa morajo biti predvsem športna etika, moralna, odkritostnost in sodelovanje brez izjeme vseh tistih, ki jim je pri srcu razcvet našega športa kot važnega dejavnika pri izboljšanju naše mladine. Večkrat smo že poudarili, da smo važen dejavnik v sklopu celotne dejavnosti slovenske mladine v zamejstvu; zato zahtevamo, da smo deležni priznanja in pomoči pri našem delu, ki, kakor vemo, ni omejeno izključno na športno področje.

Celotna naša problematika bi morala biti deležna obširnega razpravljanja, vendar nisem v stanju, da bi to zajeil v svojem poročilu, ker bi se preveč zavleklo. Ne nekaj besed izven našega ozkega kroga. Današnje družbene strukture škričajo

pod pritiskom pravičnejših in najprednejših zahtev po koreniti spremembi družbe same v odnosu do človeka in vsega, kar spada v delokrog njegovega vsakdanjega delovanja. Tudi na tej fronti morajo biti športniki v prvi vrsti in se boriti za dosego tistih človečanskih pravic in demokratičnih odnosov, za katere so se vaši predniki borili, trpeli po ječah, stradali v taboriščih, umirali, padali. Mi Slovenci se z upravičenim ponosom predstavimo, da smo kot majhen narod — preko vseh naših moči — dosegli k osvoboditvi in zmagi nacel socialne in nacionalne enakopravnosti velik delež. Vi, mlajša generacija, ste dolžni, da nadaljujete po tej poti, če hočete, da idealni, za katere so se padli borci žrtvovali, ne ostanejo prazne besede in nekaj črk vklesanih na naših spomenikih. To se mora usidراتi v vašo srca; njihov duh in hrepeneje morata ostati sveža v naših mislih pri vsakdanjem konkretnem delu za dobrobit našega življa in naroda, za katerim je naša usoda vezana, za dobrobit naroda matične domovine in vsega človeštva, ki se mora še danes ponekod boriti z orožjem za najosnovnejše človečanske pravice in svobodo. Ostanite zvesti, prenašajte drugim te vzvišene ideale in bodite ponosni in vredni do skrajnosti, takega upornega nasledstva. Tak mora biti cilj pravega človeka in se posebno pravega športnika!

Ob zaključku in v lastnem imenu čutim dolžnost, da se vsem vam zahvalim, vam, ki ste dolga leta ponavljali zaupanje vame, čeprav nisem mogel vedno zadovoljiti vaših potreb in zahtev. Posebna zahvala vsem, ki so z menoj sodelovali in tudi vsem tistim, ki so moje delo vsaj kritizirali, ker me je prav tako dobromarnerna kritika opozarjala na napake, ki so pri kakršnem koli delu neizbežne.

Zapuščam mesto s čisto vestjo, v prepričanju, da je bil tudi pri napakah moj edini cilj razvoj in korist ne samo našega združenja, ampak tudi celotnega našega športnega življenja. Pri tako številnem in razvejanem delovanju ni bilo lahko ugoditi in zadovoljiti vse komponente, posamezne atlete in člane, ki so tvorili in tvorijo SZ Bor. Zato naj mi ne zamerijo: ostanimo še dalje dobri prijatelji, ki težijo k istim ciljem. Predim sem z vami del svojega življenja z navdušenjem in zadovoljstvom, kljub raznim neizbežnim oviram, ostal bom z vami kot zvest član naše športne družine, srečen ko mi bo dana prilika vsestranske osebne skromne pomoči.

Dovolite mi še, da s tega javnega mesta izrečem pohvalo tov. Gorazdu Veseli, ki je v ostri konkurenci zasedel na italijanskem smučarskem prvenstvu novinarjev prvo mesto; to je še en dokaz vitalnosti, vztrajnosti, poštvalnosti in borbenosti našega človeka.

Se enkrat vsem moja prisrčna hvala in hvala v imenu SZ Bor Primorskemu dnevniku, vsem slovenskim revijam in časopisom, ljubljanskemu Delu, radiu Trst A in radiu Koper, ki so vedno poudarjali in popularizirali dosežene uspehe, delovanje in pomembnost Bora v sklopu slovenske zamejske dejavnosti.

Novemu izvoljenemu odboru želim obilo sreče v nadaljevanju plodnejšega dela.

Ob koncu občnega zbora se je novoizvoljeni predsednik Pertot zahvalil za izvolitev ter je dodal, da sprejema novo funkcijo le za eno leto, da v tem času ne bo mogel obiskovati vseh sej, obenem pa sprejema predsedniško mesto le s pogojem, da bo v odboru tudi Dušan Košuta.

ODBOJKA

Pod vodstvom podpredsednika italijanske odbojarske zveze Beccarja se bo v Rimu 25. in 26. t. m. sestala delovna skupina FIPAV, da bi proučila razna določila glede prvenstev v prihodnjih letih. Prisotni bodo tudi predstavniki deželnih odborov FIPAV.

Del udeležencev Borovega občnega zbora

Člani novoizvoljenega izvršnega in nadzornega odbora Bora

«Je to res?» se je začudil Valjhu.
«Da, gospod poročnik! Jaz sem doslej še vsakomur vrnil, mi je napravil zlo, in vsakomur, ki mi je napravil dobro.»
«Kdo je bil to?»
Povedal mu je ime enega izmed znanih policistov.
«Kdo ve, kaj je vodilo tega človeka? Na videz je bil kot vres, v resnici pa je bil volk. Skominjalja ga je kri, nasilstvo brez potrebe... To pa ni bila edina nerodnost. Tudi samovoljen uboj je zagrešil in imetel je si prisvajal. Veste, gospod poročnik, jaz se ogrevam za vsa sredstva, kadar jih opravičujeta svetli namen in vdanost naši ideji. Nisem pa za izrabljanje.»
«Kaj ste napravili z njim?»
«Zanimu me, kaj bi napravili vi?»
«Postavil bi ga pred sodišče.»
«Čisto vam podobno... Pravnik ste, vojak in formalist. S tem bi omadeževali ime domobranske vojske in naše gibanje. Jaz ukrepam drugače. Danes zjutraj je bil ustreljen. Poslal sem ga s posebno nalogo v mestno okolico. Spremljal ga je meril vdan človek in ga ubil s strelom v glavo, v žep pa mu je vtaknil listek z napisom: 'Tako kaznuje Osvobodilna fronta narodne izdajalce!'»
Sla ga bova pogledat, da ne boste v dvomih. Sočustvujem z vami in razumem vas. Preveč ste napravili za to gibanje, da bi šli mirno prek te sramote. Tudi vaš oče je rešen obtožb. Dobili smo ustrezno tolmachenje in navodila. Veste, gospod poročnik, imam dobro lastnost: nikoli se ne vmešavam v zadeve višjih in ne skušam jih dešifrirati. V desetletjih policijske službe sem se navadil izjavljati, kar mi je bilo ukazano... Valjhu na obdajala mešana čustva. Ta človek, ki je bil po letih mnogo starejši od njega, ga je vedno znova presenečal.

«... saj razumete, da je med vsako zdravo rastjo tudi plevel, ki ga je treba neusmiljeno izkoreniti.»

Stopila sta v cerkev. Sredi sive megle, ki je ležala nad mestom že nekaj dni kot strupena ponjava, je bila razsvetljena in razžarjena cerkev kot prispodoba nebes. Molče sta pokleknila pred veliko razpelo in se prekrizala. Valjhu so

misli begale. Mož ob njem pa se je zamačnil v okrvavljeni obraz Kristusa in komaj zaznavno premikal ustnice, kot bi bil sam v cerkvi. Čez čas je stopil v zakristijo in se vrnil. Prišel je duhovnik in ju spovedal. Potem sta pokleknila k mizli, marmornih obhajalnih mizli. Prišel je drug duhovnik, visok in tenak, z žalostnim obrazom, in ju obhajal.

Ko se jima je hostija v ustih stopila, sta vstala. Valjhu se je čutil pomirjen.

«Bog ni samo pravičen, temveč tudi neskončno milostljiv in vsemogočen.»

Na policijski sta se vkrcala v terenski avto. Za spremstvo sta si vzela dva moža iz policijskega varnostnega oddela, dva izmed tistih, ki so opravičali za Hacinna posebne naloge.

V predmestnih naseljih je je megle nekoliko zredčila in iz daljave se je kot slutnja kazalo hribovje. Zapeljali so k hiši, kjer je stala velika skupina ljudi: žene v črnem, možje, otroci in stardi.

Izstopili so.

«Kaj se je zgodilo?» je vprašal policijski šef.

Pojasnili so mu, da so komunisti umorili njihovega človeka. Kakšno čudno naključje, da je padel v rojstni vasi! Krsta je bila v veži, okoli nje nekaj rož in sveč. Valjhu je stopil k njej in si ogledal blede obraz mrljice. Bil je spokojen in prav nič ni kazalo, da je umrl nasilno smrti. Ta obraz ni bil prav nič podoben pošiljevalcu in nasilniku. Na tihem je bil Valjhu šefu hvaležen, da je sam uredil to neprijetno reč, v srcu pa se mu je vendarle porajal rahel dvom, če je spraviil s sveta pravega. Slišal je že govoriti, da neusmiljeno odstranjuje sumljive ljudi iz lastnega aparata.

V kotu je sedelo nekaj deklet kot gruča splašanih ptic. Tri so na glas ihtele. Bile so pokojnikovke sestre. Izrekla sta sožalje domačin in zapustila mrljice.

«Ljudje, kako je kaj?» je zunaj nagovoril šef vaščane.

«Hudo je, gospodje, hudo! Ša vidite, da smo vsak dan v večji nevarnosti. Zelo blizu že poka in koliko letel je vsak dan v zraku! Nič ne vemo, kaj bo, zelo smo v skrbeh,» je rekel star mož, čde dveh domobranskih vojakov, ki sta bila

v postojanki pri Sv. Urhu.

TRŽAŠKI DNEVNIK

OB MEDNARODNEM LETU KNJIGE 1972

Ivan Bratko o razvojnih silnicah jugosl. in slovenskega založništva

Glavne misli iz njegovega petkovskega predavanja v Tržaški knjigarni

Kot smo že včerajšnji številki na kratko poročali, je v petek popoldne govoril v Tržaški knjigarni pisatelj Ivan Bratko, ravnatelj Državne založbe Slovenije in predsednik založnikov Jugoslavije o razvojnih silnicah in problemih jugoslovenskega in slovenskega založništva. Iz njegovega predavanja objavljamo v naslednjem nekaterih najpomembnejših in najbolj zanimivih odlomke.

«Mogoče nas danes najbolj zanimajo vprašanja kot:

«Knjiga se je v Jugoslaviji in v Sloveniji v letih 1945-72 močno razširila in obogatila. To je v zvezi s svetovno eksplozijo znanja s svetovnimi koprodukcijskimi ter z družbeno politično ureditvijo v državi, ki se kaže v založništvu v širini, toleranci, v odprtosti novim in izumskim, v posluhu za ustvarjalna kvaliteta izvirna dela, ne glede na različne Olinpe, generacije, skupinsko in idejno pripadnost. Res je, da se tu in tam pojavijo spisi s teorijami, ki jih je pripravil dr. Janko Lavrin, med drugim štiri izdaje Prešernovih poezij, Cankarjevga Hlapca Jerneja, pesmi Alojza Grad-

nančne, komercialne in tehnične možnosti, vedno bolj pa avtorji ter prevajalci, njihove resnične sposobnosti, število, organiziranje.

In končno vprašanje, kaj lahko storijo slovenske založbe in založbe v Jugoslaviji za zamejske Slovence? Proti silnicam, ki so na tem področju močne, so tudi v knjigi prisotne ter spremljajo ali celo odpirajo politiko raznarodovanja in nepriznavanja naših nacionalnih in državnih meja. V pogledu materialnih činiteljev, pa tudi sicer, nas prekašajo. Z naše strani pri jugoslovenskih založbah, zlasti pri slovenskih, je trdna volja izkoristiti dosežke skromne dobre izkušnje in jih v prihodnje krepko pomnožiti.

Osebnost vprašanje, kako v svetu plasirati naše tržniške založbe? Mnogo več napravilo založbe in razne kulturne ustanove majhnih narodov samih, da bi uveljavile svoje avtorje v svetovnih jezikih. Naj pri tem omenim naše prevode slovenske poezije v angleščino, ki jih je pripravil dr. Janko Lavrin, med drugim štiri izdaje Prešernovih poezij, Cankarjevga Hlapca Jerneja, pesmi Alojza Grad-

nika, Otona Županciča in drugih. Seveda lahko k temu prispevajo tudi avtorji sami, če napišejo kvalitetna, tudi za svet zanimiva dela. Mogoče hipno ne gre za »veliko ime«, temveč za »dobro ime«, ki ga tuji založniki ne bi mogli odpraviti z običajno: »prevredno«, »nekomercialno«, »zanimivost«, a neodmerno pri naši publikum, da gre za to, da se ne bi okropili samo stiki na relaciji pisatelj — »beroci Slovenec«, temveč tudi pisatelj — »beroci Jugoslovani«, beroci tujec kjerkoli na svetu. Primer nordijskih, češkega in drugih majhnih narodov, ki so se že uveljavili z »velikimi imeni«, je spodbuden.

Po Bratkovem predavanju je sledil daljši pogovor, v katerem so sodelovali pesnik in tajnik Društva slovenskih književnikov Marko Kravos, ki je sestane tudi vodil in predavatelja ob začetku predstavil se mu ob zaključku zahvalil, prof. Martin Jevnikar, Stan. Oblak, prof. Ivan Teuščuh, Stanislav Lupinc, Stanislav Renko, Ivo Magajna ter predstavniki Tržaške knjigarnice. Med tem pogovorom so v prvi vrsti poskušali poiskati odgovori na vprašanja, ki zanimajo Slovence v Italiji.

Z VČERAŠNJEGA SEŠTANKA V PORDENONU

Dr. Glauco Moro novi predsednik deželnega združenja trg. zbornice

Za podpredsednika imenovan geom. D. Lupieri - Združenje za tesnejše sodelovanje z Jugoslavijo

Ne bi sodili, da je tradicija slovenske knjige, ki jo organizirajo številni zgodovinski podvigi, med njimi količinsko in po pomenu najmočnejši tisti Mohorjeve družbe, močnejše popustila ali celo izginila. Bolj verjetno smo se predvsem prilagodili novim potrebam, mentaliteti in sploh časi, v katerem je položaj slovenskega naroda drugačen. Če primerjamo moč našega nacionalnega jezika z močjo drugih narodov, npr. italijanskega, pridemo da zaključka, da je Slovenec relativno še vedno bolj dovozen za svojo nacionalno knjigo, saj bi si drugače težko razložili, da brez kakršne koli državne subvencije izdajamo že dvajset let tako obsežno znanstveno edicijo kot so Zbrana dela slov. pesnikov in pisateljev, ki je presegla 100 knjig in v kateri je 8000 strani komentarjev.

Problemi naše nacionalne majhnosti so seveda prisotni, niso pa pretežno nepremagljivi ne brezupni. Vedno večja povezanost in modernizacija sveta ne prinaša prednosti samo angleški knjigi, temveč — čisto — tudi slovenski. Kdaj bi lahko sami pripravili moderne antologije svetovne likovne umetnosti? V številnih grafičnih in vsebinsko bogatih koprodukcijah z ameriški, angleškimi in drugimi založbami pa je to — kot kaže praksa — realno in dosegljivo tudi za nas. Moderna tehnologija omogoča vedno nove vrste cenene tiska, tudi za najnižje naklade, kar olajšuje, širi možnosti in demokratizira objavljanje mnogih sicer neobičajnih izvirnih del. To je najnovejša novost grafične dejavnosti. Glavni činitelj slovenske knjige so vedno manj fi-

V Pordenonu se je včeraj sestel svet Deželnega združenja trgovinskih zbornic, katerega članice so zbornice iz Trsta, Gorice, Vidna in Pordenona. Za novega predsednika združenja je bil imenovan predsednik pordenonske ustanove odv. Glauco Moro, ki naslednje leto v mestu predsednik videnske zbornice prof. Marangona. Za podpredsednika pa je bil imenovan predsednik goriske zbornice Lupieri.

Svet je na seji odobril obračun združenja za leto 1971 in poročila za tekoče leto. Sklenili so, da bodo pripravili spomenico o problemih, ki zadevajo razvoj gospodarstva v štirih pokrajinah in objasnili gledišča trgovinskih zbornic glede srednje in dolgoročnega načrtovanja gospodarstva in urbanistike v Furlaniji - Julijski krajini. Združenje bo nadalje sestavilo besedilo statuta, po katerem naj bi bilo urejeno poslovanje same organizacije. Reforma trgovinskih zbornic se bo verjetno zavlekla vsled nedavnih sprememb v vladi. Vsekakor pa naj bi bil statut deželnega združenja trgovinskih zbornic sestavljen tako, da bo posameznim zbornicam zagotovljena avtonomija v pogledu vprašanih, ki zadevajo posamezna pokrajinska območja, združenje pa naj bi se načelno ukvarjalo le z vprašanji skupnega interesa in deželnih razsežnosti.

Glede bodočega delovanja organizacije, so na seji poudarili, da se bo ta še naprej zavzemala za razvoj gospodarskih dejavnosti v deželi in zlasti industrije in trgovine. Združenje bo nadalje navezalo nove stike s tujino, da bi zagotovilo domačim proizvajalcem nova tržišča. Pri tem se bo opiralo tudi na sodelovanje posameznih ljudi in ustanov v notranjosti države in v tujini. V ta okvir spada tudi obisk, ki ga namerava v kratkem opraviti odposlanec deželnih gospodarstvenikov v žvič. V načrtu je tudi sodelovanje deželne prehrane in industrije na specializiranih

razstavah v Hamburgu in poglabljanje stikov z Avstrijo. Tako bodo na Dunaju pripravili razstavo deželnih dejavnosti, pri kateri bodo sodelovale trgovinske zbornice in Neodvisna ustanova za tržaško luk. Združenje si bo tudi prizadevalo, da bi se tehnično in gospodarsko sodelovanje z Jugoslavijo razvijalo hitreje kakor doslej. V tem smislu se namerava tesneje povezati s poslovnimi krogi iz Slovenije in Hrvaške ter pospešiti tudi sodelovanje deželnih podjetij na raznih sejmih v Jugoslaviji. Zaukrat je sklenjeno, da bodo deželni gospodarstveniki nastopili na sejmih Alpe Adria v Ljubljani in na je-

senskem mednarodnem velesejmu v Zagrebu. Združenje namerava navezati nove stike tudi z vodstvom Evropske gospodarske skupnosti ter bo v ta namen v prihodnjih mesecih odpoštovalo v Bruselj odposlanstvo tukajšnjih gospodarstvenikov, ki bo doiskali med drugim doseči finančno pomoč za preusmeritev proizvodnje v obratih Furlanije - Julijske krajine. Na spondu sta za letošnje dve strokovni srečanju, in sicer III. zasedanje o letalskih zvezah med Furlanijo - Julijsko krajino in zaledem ter zasedanje o gospodarskih vprašanjih goriske pokrajine.

Sobota je dan porok, včeraj pa je bila na Devinčini (Prosek), ki spada pod zgornjo občino, posebna poroka — na dom ženina, kar se zelo poredkoma zgodi. Zgoniški župan Josip Guštin je ob 12.30 namreč poročil Alojza Ferfoljo, ki je že dolgo let invalid, z Miroslavo Prašelj. V

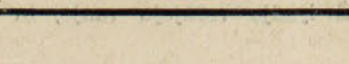
takih primerih morajo biti štiri pribe. Tako so bili za priče Srečko Orel, Josip Kukanja, Edi Furlan in Armando Bradetič. Mirka je bila vsa srečna in zadovoljna, ker se je končno uresničilo, kar si je želela že več let. Alojz pa je bil do solz ganjen. Čestitamo jima ter želimo vso srečo in zadovoljstvo.

SPLOŠNA PLOVBA piran - jugoslavija

Zupančičeva 24
6630 Piran, pp 1
Telefon (066) 73-481 (10 linij)
Telegram: Plovba Piran

Mednarodni pomorski prevoz s modernimi ladjami nosilnosti 8.000 - 19.000 ton
- LINIJA OKOLI SVETA
- LINIJA JADRAN ZAHODNA AFRIKA
- PROSTA PLOVBA
- POTNIŠKA SLUŽBA
- SIMEX Ljubljana - samo stojna enota za uvoz-izvoz, groistično trgovino in za stopanje tulih tirn

Za vse informacije se prosti mo. obrnite na upravo podjetja v Piranu ali na naša predstavništva v Jugoslaviji in v inozemstvu

SPORT SPORT SPORT

NA EVROPSKEM DVORANSKEM ATLETSKEM PRVENSTVU V GRENOBLU

Prvi zmagovalci: Sanejev, Klauss, Čizova, Major, Ehrhardtova, Borzov ter ekipi Zahodne Nemčije in Poljske

GRENOBLE, 11. — Danes se je začelo dvoransko atletsko prvenstvo, ki je prineslo prvo zlato kolajno Sanejevu v troskoku. V tej disciplini je za dva cm izboljšal svoj dosežek svetovni rekord »indoor«, ki ga je postavil pred dvema letoma na Dunaju z značko 16,95 m.

REZULTATI FINALOV troskok
1. Sanejev (SZ) 16,97
2. Corbu (Rumunija) 16,89
3. Sevcenko (SZ) 16,73
4. Besonov (SZ) 16,58
5. Spasojevič (Jugoslavija) 16,29
6. Sauer (Zah. Nemčija) 16,27
7. Lamitie (Francija) 16,26
8. Joschimiowski (Pol.) 16,21
9. Lasocki (Pol.) 15,86
10. Fiser (CSSR) 15,64

daljina moški
1. Klauss (V. Nem.) 8,02
2. Baumgartner (Z. Nem.) 7,99
3. Broz (CSSR) 7,88
4. Rak (Jug.) 7,88
5. Lepik (SZ) 7,82
6. Pani (Francija) 7,79
7. Beer (V. Nem.) 7,71
8. Davies (VB) 7,64
9. Corbu (Rom.) 7,62
10. Jurca (CSSR) 7,61

krogla ženske
1. Čizova (SZ) 19,41
2. Ivanova (SZ) 18,54
3. Adam (V. Nem.) 18,30
4. Hristova (Bolgarija) 17,92
5. Chewska (Pol.) 17,88
6. Nekrasova (SZ) 17,88
7. Vassekova (Bolg.) 17,80
8. Fibingerova (CSSR) 17,40

višina moški
1. Major (Mad.) 2,24
2. Šapka (SZ) 2,22
3. Tarmak (SZ) 2,22
4. Dahlgren (Švedska) 2,17
5. Maly (CSSR) 2,17
6. Pesonen (Fin.) 2,17
7. Rihanyi (Madžarska) 2,14
8. Moravec (CSSR) 2,14
9. Baudis (CSSR), Wildforster (Nem.) in Le Goff (Fr.) 2,11
10. Bogdanov (Bolgarija) 2,08
11. Schivo (It.) in Dosa (Rom.) 2,05
12. Tenger (Švica) 1,95

50 m ovire ženske
1. Ehrhardt (V. Nem.) 6"58
2. Sukniewicz (Pol.) 6"54
3. Antenen (Švi.) 7"05
4. Rabszyn (Pol.) 7"10
5. Bach (V. Nem.) 7"10
6. Mahr (Av.) 7"40

50 m moški
1. Borzov (SZ) 5"75

2. Korneljuk (Z) 5"81
3. Wucherer (Z. Nem.) 5"84
4. Papageropoulos (Gr.) 5"82
5. Vilen (Fin.) 5"93
6. Carballo (Sp.) 6"28

Štacija 4 x 180 m ženske
1. Z. Nemčija 1'24"1
2. Francija 1'27"6
3. Avstrija 1'29"5

Štacija 4 x 360 m moški
1. Poljska 2'46"4
2. Z. Nemčija 2'26"9
3. Francija 2'50"2

V ostalih današnjih nastopih, v kvalifikacijah, se je Jugoslovčan Sušan prebil do polfinala teka na 400 m, nato pa je izpadel. V četrtfinalu je dosegel čas 47"84, v polfinalu pa za desetinko slabšega. V teku na 50 m z ovirami je Italijanka Ongar tudi izpadla že v kvalifikacijah, enako kot njen rojak Roscio na progi 50 m. V ženskem teku na 800 m pa se je Italijanka Govonjeva uvrstila v finale.

V moškem teku na 800 m je bil Jugoslovčan Medjimurec s časom 2'12"2 peti v polfinalu in je izpadel.

ŠAH

Sinočnjoh šahovsko simultanko v dijaškem domu v Trstu je MVM Bruno Parma odločil v svojo korist s 15,5:2,5. Porazi ni doživel v nobeni partiji, petkrat pa je remiziral. Simultanke se je udeležilo 18 šahistov.

KOŠARKA

V 1. jugoslovanski košarkarski ligi je Borac premagal Olimpijo s 101:96.

TELOVADBA

V mednarodnem telovadnem srečanju na Hvaru je SZ premagala Jugoslavijo s 26 točkami prednosti.

KOLESTARSTVO

Belgijec Eddy Merckx je zmagal v drugi etapi kolesarske dirke Pariz — Nica in zasedel tudi prvo mesto na skupni lestvici. Etapa Revely — Autun je bila dolga 214 km. Vrstni red 1. Merckx, (Bel.) 5.50.32", 2. Pouliodor (Fr.) 3" zaost., 3. Ca-

diou (Fr.) 7", 4. Karstens (Niz.), 5. Van Ryckeghem (Belg.).

V prvi etapi kolesarske dirke od Trenskega do Jadranskega morja je zmagal šved Thomas Pettersson. Proga etape Ladipolis — Alatri je merila 196 km.

Lestvica: T. Pettersson (Šv.) 5.12'20"; 2. De Vlaeminck (Bel.); 3. Van Clooster (Bel.); 4. Verbeeck (Bel.); 5. Van Lindt (Bel.).

UMETNOSTNO DRSANJE

CALGARY, 11. — Na svetovnem prvenstvu v umetnostnem drsanju

V MOŠKI ODOBKARSKI B LIGI

Bor z lahkoto do obeh točk

BOR - OLIMPIA (15:7, 15:10, 15:8)

BOR: Orel, Plesničar, Sergij Veljak, Starc, Vodopivec, Grmek, Može, Fučka, Neubauer.
GLEDALCEV: 100.
SODNIKI: Tangerini (MO), D'Affara (UD), Gerin (TS).

Rezultat tega srečanja ne ponazarja dovolj jasno lahkote, s katero je Bor sinoči prišel do obeh točk. Olimpia se je namreč predstavila kot dokaj šibko moštvo in kar takoj je bilo jasno, da se bo tekma odvijala enosmerno. Kljub temu, da ni močel izigrati Veljaka (zaradi poškodbe na nogi) so borovci uveljavili svojo oremoč ob mreži in v polju. Gostje nim n-

V moški odbojškarski C ligi je v Padovi Libertas premagal Kari s 3:1.

V odbojškarskem prvenstvu 1. moške divizije je Dom sinoči v Gradcu premagal Torriano s 3:2 (15:9, 8:15, 7:15, 15:6, 15:10). S to zmago je Dom ohranil prvo mesto lestvice.

Izlet v Planico

Potovalni urad Aurora priredi v nedeljo, 26. marca 1972 avtobusni izlet v Planico, kjer bo zadnji dan tekm 1. svetovnega prvenstva v smučarskih poletih. Cena izleta je 3.900 lir.

Informacije in prijave pri potovalnem uradu Aurora, Ul. Cicerone 4, telefon 29-243.

Vstopnice za Planico

Potovalni urad Aurora ima na razpolago trikotnike za avtomobile in avtobuse ter vstopnice za ogled zaključnega tekmovanja 1. svetovnega prvenstva v smučarskih skokih v Planici, ki bo v nedeljo, 26. marca 1972 ob 10. uri.

Cene: trikotnik za avtobus 1.800 lir, za osební avto 350 lir, vstopnica za odraslo osebo 700 lir, za mladino do 15. leta starosti 350 lir.

OBVESTILO

Sportno društvo Polet priredi v nedeljo 26. t. m. avtobusni

IZLET V PLANICO

Prijave sprejema trgovina čevljev Malalan, Proseška ulica 18, telefon 212-136.

SZ Bor obvešča vse člane novega odbora, da bo seja v torek, 14. t. m. ob 20.30 na sedežu združenja.

DELOVANJE GORIŠKE BOKSARSKÉ ZVEZE

Maja boksarsko srečanje treh obmejnih dežel v Gorici

Tekmovanje za pokal «Lojzeta Kodernacca»

V gostilni «Pri Ivanki» v Ul. Aquileia v Gorici so se prejšnji večer zbrali odborniki in tekmovalci Goriške boksarske zveze (UGP) na večerji, na katero so povabili tudi predstavnike krajevne tiskarice.

Zbrane je pozdravil novi predsednik devetčlanske odbora, ki so ga pred kratkim izvolili, Tullio Zorzenon, ki se je zahvalil za udeležbo tudi predsedniku deželne boksarske zveze Eugeniju Comarju. Predsednik deželne zveze izj. Co-mar je svoje strani ugotovil, da je opazil nov val navdušenja v vodstvu in v vrstah goriških boksarjev. Omenil je tudi, da se bodo goriški boksaški udeležili prihodnjega tekmovanja za državno boksarsko prvenstvo, ki bo v Rimu od 23. do 29. marca z dvema svojima boksařema, Piccolom (petelinja teža) in Corecigom (srednje teška kategorija), ki sta precej dolgo plaširana na državnih lestvicah.

Tajnik Goriške boksarske zveze Vescovi je ob koncu podal še nekaj podatkov o dosedanjem razvoju zveze. Rodila se je v zelo skromnih razmerah januarja 1948 in šele od leta 1970 dalje so v njej izvedli potrebno reorganizacijo ter ustvarili temeljne pogoje za njen nadaljnji razvoj. Takrat je bil izvoljen za predsednika sedaj okolijski Alojz Kodernak, ki je uredil in odobril delovne člane; poskrbeli so za povečanje članstva.

Za letošni ima društvo na programu 8 boksarskih srečanj. Eno od teh so imeli že prejšnji mesec. Kot

rečeno se bodo udeležili državnega prvenstva konec tega meseca v Rimu. Sedaj se pripravljajo na mednarodno boksarsko srečanje med dežel: Slovenije, Koruške in Furlanije - JK. To nameravajo prirediti v veliki dvorani UGG v Gorici 6. maja v okviru gospodarske prireditve ESPOMEGA. Tako srečanja s Slovenijo in Korosko so bila vedno zanimiva; letos hočejo dati pripravam zanj še posebnega poudarka ter bodo k sodelovanju pritegnili tudi najboljše boksaře iz Vidma, Trsta in Pordenona.

Med drugimi letošnjimi nastopi, ki so v načrtu, naj omenimo nastop na poletni šatri »Juventina« v Stanzu pri Gorici proti koncu leta boksarsko tekmovanje za pokal umlega predsednika društva Alojza Kodernacca, ki mu je dal osnove za bodoči razvoj.

J. M.

SMUČANJE

SAUZE D'OULX, 11. — Na italijanskem smučarskem prvenstvu je med dekleti Lidia Pellissier odnela kar tri naslove med štiri razporeditvami.

Lestvica ženskega vesleslalom: 1. Pellissier 1'43"9, 2. Quaglia 1'45"5, 3. Rosoleni 1'46"8, 4. Motta 1'47"1, 5. Gatta 1'47"11.

Lestvica kombinacije: 1. Pellissier 23,26, 2. Tiezza 43,39, 3. Quaglia 60,72.

Poročali smo že o proslavi 8. marca v Bazovici, kjer so se bazovske žene zbrale v Bazoviškem domu, obudile spomin na ta dan in se po domače povesile. Toda ob tej priložnosti so skupno z organizatorji proslave in godci še drugače pokazale svojo zvestobo idealom,

ki so nas vodili v našem težkem antifašističnem in narodnosobnem boju. Iz prostovoljnih prispevkov in od udarniško opravljenega dela ter deleža, ki ga je za ta namen odstopil član glasbenega ansambla Karlo Grčić, so zbrale 65.000 lir in jih poklonile odboru

za postavitev spomenika padlim borcem NOB v Bazovici. Kot smo izvedeli, imajo namen spomenik odkriti že letos v jeseni, osnutek zanj pa je izdelal znani slovenski kipar Batič.

Na sliko bazovske žene ob omizju med proslavo.